

ΜΕΓΑΛΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

ΘΕΑΤΡΟ "ΑΚΑΔΗΜΟΣ", 5 ΜΑΗ, 7:30 μμ

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

"Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ"
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35 ΤΗΛ.-ΦΑΞ 5232553 ΠΕΜΠΤΗ 29 ΑΠΡΙΛΗ 1999 ΑΡ. ΦΥΛ. 328 ΔΡΧ. 200

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΤΩΝ ΦΑΙΟΚΟΚΚΙΝΩΝ

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΟΥ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟΥ, ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Η φετινή Πρωτομαγιά βρίσκει τους εργατές και τους εργαζόμενους στη χώρα μας αντιμέτωπους με τη φασιστική απειλή της κυριαρχίας του φαιοκόκκινου μετώπου. Είναι το μέτωπο των πιο αντιδραστικών δυνάμεων μέσα στο εργατικό κίνημα και στη χώρα, των δυνάμεων του πιο επιθετικού σοβινισμού, της παπαδοκρατίας και των πρακτόρων ψευτοκομμουνιστών-σοσιαλφασιστών. Μαζί τους παλιά φασιστικά αποβράσματα και νεοναζί τύπου "Χρ. Αυγής", συγκροτούν το φιλσοσέρβικο μέτωπο, προσπαθώντας να χτυπήσουν τη δημοκρατική ευρωπαϊκή πορεία της χώρας. Θέλουν να οδηγήσουν την Ελλάδα στο μέτωπο του πολέμου και του φασισμού, στην πείνα και την εξαθλίωση, στην υποταγή στο ρώσικο ιμπεριαλισμό. Αυτή η υποταγή περνάει μέσα από το ορθόδοξο τόξο, τη συμμαχία δηλαδή "Ρωσίας- Σερβίας- Ελλάδας".

Επικεφαλής αυτού του μετώπου είναι το ψευτοΚΚΕ, ένα κόμμα τοποτηρητής των συμφερόντων του ρώσικου ιμπεριαλισμού, που οι εργατές το έχουν γνωρίσει καλά μέσα από τη βία που άσκησε και ασκεί ενάντια τους για να πάρει τον έλεγχο του συνδικαλιστικού κινήματος.

Όμως αυτό που είναι το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό αυτής της Πρωτομαγιάς είναι η πλήρης υποταγή κάθε αντιπολίτευσης στο σοσιαλφασισμό του ψευτοΚΚΕ και όλου του μαύρου μετώπου.

Η ΠΑΣΚΕ μέσα από την κυριαρχία των ρωσόδουλων δυνάμεων στο πρόσφατο συνέδριο του ΠΑΣΟΚ, δήλωσε την πλήρη υποταγή της στο ψευτοΚΚΕ.

ΓΣΕΕ, ΕΚΑ και ΕΚΠ με μια "πρωτομαγιάτικη πλατφόρμα", πρωτοφανή σε φιλοσερβισμό, χωρίς την παραμικρή αναφορά έστω και για τα μάτια στην εθνοκάθαρση των Κοσοβάρων, καλούν σε συγκέντρωση έξω από την αμερικάνικη πρεσβεία, για να υποδεχτούν σαν οικοδεσπότης το μπλοκ της ΕΣΑΚ που θα έρθει σε πορεία από το Σύνταγμα. Ταυτόχρονα στον Πειραιά το Εργατικό Κέντρο εγκαταλείπει τη συγκέντρωση στα χέρια της ΕΣΑΚ, δίνοντας της και το Κέντρο και την πλατεία Κοραή, κάνοντας... όσο μπορεί πιο άνετη την επικράτηση της!

Σε μια τέτοια πρωτομαγιά οι εργατές δεν έχουν καμιά θέση.

Η μέρα αυτή είναι βαμμένη με αίμα χιλιάδων προλετάρων, που πίστεψαν στα πανανθρώπινα ιδανικά της εργατικής τάξης

Τι σχέση έχει ο διεθνισμός του επαναστατικού προλεταριάτου με την υποστήριξη της εθνοκάθαρσης του σέρβικου φασισμού στη Βοσνία και στο Κόσοβο;

Τι σχέση έχει ο διεθνισμός του επαναστατικού προλεταριάτου με το σοβινισμό της αστικής τάξης, τις βυζαντινές σημαίες και τους ρασοφόρους-μουλάδες του "ορθόδοξου" μεσαίωνα;

Η ΟΑΚΚΕ παλεύει για μια άλλη Πρωτομαγιά. Παλεύει για την ολοκληρωτική συντριβή των αντεπαναστατικών ιδεών, που βγήκαν μέσα από τα σπλάχνα του κομμουνιστικού κινήματος της προηγούμενης περιόδου και που σαν οργανωμένη κρατική εξουσία ματοκύλισαν λαούς και μαύρισαν τις κόκκινες σημαίες.

Για την ολοκληρωτική συντρι-

βή της κυρίαρχου σοβινισμού και τη συγκρότηση του νέου κομμουνιστικού κόμματος, καταχτώντας για την εργατική τάξη μια ανεξάρτητη θεωρία και πολιτική τέτοια που να εξασφαλίζει την υπεροχή της μέσα στο ρεαλισμό της πράξης, από κάθε φιλελεύθερη αστική πολιτική.

Αυτή την Πρωτομαγιά ετοιμάζουμε, αρνούμενοι να συρθούμε στο όνομα "εθνοτυπιών" στις πρωτομαγιάς της αντίδρασης. Και αυτό καλούμε να κάνει κάθε συνειδητός εργατής που δεν θέλει να του λερώνουν τα ρούχα τη μέρα της γιορτής του.

Αυτή η ετοιμασία για την ΟΑΚΚΕ δεν είναι μια θεωρητική αναζήτηση.

Είναι μια συνεχής αποφασιστική πάλη σε όλα τα μέτωπα.

Η φετινή Πρωτομαγιά, δεν

μπορεί παρά να είναι ένα αποφασιστικό κάλεσμα της εργατικής τάξης για την υπεράσπιση της ειρήνης και της δημοκρατίας στη χώρα.

Ένα κάλεσμα αντίστασης στην κυριαρχία του φαιοκόκκινου μετώπου.

Ένα κάλεσμα ενότητας σε όλες τις δημοκρατικές δυνάμεις που διαλέγουν το δρόμο της αντίστασης σε αυτή την κυριαρχία.

Η φετινή Πρωτομαγιά, δεν μπορεί παρά να είναι ένα κάλεσμα πραγματικού αγώνα για την υπεράσπιση του ψωμιού των εργατών και της βιομηχανικής ανάπτυξης της χώρας.

Ένας αγώνας που πρέπει να δοθεί μέσα στα πλαίσια της ευρωπαϊκής πορείας, με το χτύπημα της σοβινιστικής πολιτικής των υπερεξοπλισμών, το χτύπημα του α-

δηφάγου γραφειοκρατικού και διεφθαρμένου κράτους, το χτύπημα της πολιτικής του οικονομικού σμποτάζ που εφαρμόζει το σοσιαλφασιστικό μέτωπο, και το χτύπημα της πολιτικής της μεταχείρισης της φτηνής ξένης εργατικής δύναμης για το σπάσιμο του μεροκάματου.

Η φετινή Πρωτομαγιά, δεν μπορεί παρά να είναι ένα κάλεσμα αγώνα για το τσάκισμα του πραξικοπηματισμού και του σοσιαλφασισμού στα Συνδικάτα, για το χτύπημα του κρατικού και κομματικού γραφειοκρατικού χαρακτήρα τους και την επιβολή της εργατικής δημοκρατίας.

ΖΗΤΩ Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩ-

ΤΟΜΑΓΙΑ
ΚΑΤΩ Η ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ ΤΟΥ

ΦΑΙΟΚΟΚΚΙΝΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ

Η ΧΙΤΛΕΡΙΚΗ ΡΩΣΙΑ ΠΗΡΕ ΤΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΗΓΕΜΟΝΙΑ

Οι ευρωπαϊκοί λαοί πρέπει να απαιτήσουν χερσαίες επιχειρήσεις σε ρήξη με το Κρεμλίνο

Από την πρώτη στιγμή της νατοϊκής επέμβασης στη Γιουγκοσλαβία είχαμε πει ότι αυτή είναι μια προβοκάτσια υπέρ της ρώσικης διπλωματίας. Τα πράγματα πήγαν πραγματικά περίφημα για τους ρώσους σοσιαλφασίστες. Τα κέρδη τους είναι καταπληκτικά.

Κατ' αρχήν αυτοί και οι έλληνες πράκτορές τους έγιναν ο α-

παραίτητος ενδιάμεσος παράγοντας για όλες τις πλευρές, δεύτερον έγιναν το κλειδί κάθε λύσης στα Βαλκάνια και οι εγγυητές αυτής της λύσης, τρίτο επέβαλαν την διπλωματική ηγεμονία του διεθνούς νεοναζιστικού άξονα Μόσχας - Πεκίνου και τέταρτο οδήγησαν σε βαθιά πολιτική κρίση το ΝΑΤΟ και ολό-

κληρη τη Δύση και έφεραν στα όρια της απόγνωσης τα Βαλκάνια.

Σήμερα δεν χρειάζεται καν ο βρωμερός Κλίντον να εκτεθεί γι' αυτή την προβοκατόρικη πολιτική. Αυτός χρειάστηκε μόνο για να σύρει τη Δύση στο πρώτο καιριο βήμα, δηλαδή στους βομβαρ-

Η ΧΙΤΛΕΡΙΚΗ ΡΩΣΙΑ ΠΗΡΕ ΤΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΗΓΕΜΟΝΙΑ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΣΤΟ ΚΟΣΟΒΟ

συνέχεια από τη σελίδα 1

δισμούς. Τώρα έχουν πάρει τα θύματά του τη σκυτάλη.

Έτσι, χάρη στους Σιράκ και Σρέντερ έχει εναποτεθεί η τελική διπλωματική λύση στη Ρωσία και ο ένας μετά τον άλλον, δυτικοί ηγέτες και οι ταχυδρόμοι τους παρελαύνουν μπροστά στον Ιβανόφ και τον Τσερνομίρντιν, ενώ πράκτορες του Κρεμλίνου σαν τον Τάλμποτ και τον Γ. Παπανδρέου τους ανοίγουν το δρόμο.

Επίσης χάρη στον Σρέντερ, την υπόλοιπη κοντόφωρη Ευρώπη και το αμερικάνικο Κογκρέσο εμποδίζεται σταθερά, και φαίνεται να ματαιώνεται η μοναδική προϋπόθεση μιας νικηφόρας διεξόδου για τη Δύση που είναι η χερσαία στρατιωτική επιχείρηση ενάντια στους εθνοεκκαθαριστές του Κόσοβου και σε ρήξη με τη Ρωσία.

Την ίδια αβάντα δίνουν στους Ρώσους και όλοι οι Βαλκάνιοι που συμφωνούν ή υποτάσσονται στους βομβαρδισμούς, δίχως να συμφωνούν στις χερσαίες επιχειρήσεις.

Σε τέτοιες στιγμές οι διπρόσωποι αποθεώνονται. Από ελεεινός και αποκρουστικός φίλος των σφαγών του Βελιγραδίου, η ελληνική διπλωματία ποζάρει τώρα σαν παράγοντας "σταθερότητας, ασφάλειας, ισορροπίας" και άλλα εμετικά.

Ωστόσο αυτό είναι το μοιραίο αποτέλεσμα μιας δυτικής πολιτικής που αναδεικνύει σαν μο-

ναδική μέθοδο τους βομβαρδισμούς.

Οι βομβαρδισμοί σημαίνουν "μη στρατιωτική νίκη", σημαίνουν εθνοκάθαρση και τελικά "διπλωματική λύση". Διπλωματική ή πολιτική λύση είναι η φράση που επαναλαμβάνει από την πρώτη στιγμή το Κρεμλίνο και η υποτακτική του κυβέρνηση Σημίτη. Αυτή είναι η γραμμή που τώρα θριαμβεύει.

Το τι σημαίνει διπλωματική λύση και το τι μαγειρεύεται το μαθαίνουμε καλύτερα από οποιοδήποτε άλλο έντυπο πάντα από το *Βήμα* στο οποίο διαρρέει την κατάσταση ο Γ. Παπανδρέου, που με τη σειρά του είναι χωμένος όσο κανένας άλλος δυτικός στο ρώσικο διπλωματικό παιχνίδι και είναι σε θέση να ξέρει ταυτόχρονα τι λέει η Όλμπράϊτ, ο Ιβανόφ και ο Μιλόσεβιτς. Κυρίως όμως τα σχόλια του *Βήματος* διασταυρώνονται με όσα έρχονται στο φως από τις επίσημες ανακοινώσεις των νατοϊκών καθώς και από τα σχόλια διπλωματικών αναλυτών στο δυτικό τύπο.

Σύμφωνα λοιπόν με το *Βήμα* της 29 Απρίλη η Σερβία, μέσω Ρωσίας, (όταν λέμε Ρωσία, εννοούμε και το ελληνικό "κολλητήρι" της) δίνει ως τώρα τα εξής σημεία υποχώρησης: Ο Μιλόσεβιτς έχει αποδεχτεί διεθνή στρατιωτική δύναμη στο Κόσοβο από τον ΟΗΕ, αλλά μόνο με τη συμμετοχή της Ρωσίας και χωρών του ΝΑΤΟ που δεν έχουν πάρει μέρος στην επίθεση (όπως είναι η Ελλάδα) και δεύτερο, και το

βασικότερο, δίχως ο εγκατεστημένος στρατός να φέρει βαριά όπλα. Επίσης ο Μιλόσεβιτς κάνει την πρώτη νύξη για επιστροφή προσφύγων προβάλλοντας έναν απαίσιτο όρο που αναφέρουμε παρακάτω.

Η Ρωσία είναι ασφαλώς πολύ ευχαριστημένη με τη σύνθεση της δύναμης που θέλει ο Μιλόσεβιτς για να εγκατασταθεί στο Κόσοβο, αλλά ξέρει ότι κάτι τέτοιο δεν περνάει στο ΝΑΤΟ. Θα κοιτάξει λοιπόν να πιεστεί κι άλλο ο Μιλόσεβιτς για να αποδεχτεί παρουσία των ΗΠΑ. Επίσης η Ρωσία δεν θα μπορεί να είναι ευχαριστημένη με την απαίτηση του Μιλόσεβιτς να μην υπάρχουν βαριά όπλα. Δίχως βαριά όπλα ένας στρατός δεν είναι στρατηγική υπερδύναμη. Και εδώ η Ρωσία περιμένει να σπάσει λίγο ακόμα ο φασιστάκος Μιλόσεβιτς, ο οποίος βλέπουμε ότι ήδη σε επίπεδο αρχής έχει υποχωρήσει από την αρχική του θέση ότι δεν θα δεχτεί ξένο στρατό στο Κόσοβο.

Σε ότι αφορά την επιστροφή των προσφύγων και τις σέρβικες δυνάμεις στο Κόσοβο τα πράγματα είναι ακόμα καλύτερα για τη Ρωσία. Σχετικά με τους πρόσφυγες ο Μιλόσεβιτς ισχυρίζεται ότι δέχεται να επιστρέψουν μόνο εκείνοι που έχουν έγγραφα που αποδεικνύουν ότι είναι μόνιμοι κάτοικοι του Κόσοβου. Ξέρουμε τι σημαίνει αυτό, όταν από τους πρόσφυγες οι σέρβοι φασίστες έχουν αφαιρέσει όλα τα έγγραφα και έχουν καταστρέψει

όλα τα δημοτικά και κοινοτικά αρχεία. Εδώ τη λύση τη δίνει ο Γ. Παπανδρέου ο οποίος πρότεινε στον Ιβανόφ και αυτός αποδέχτηκε την πρόταση (προφανώς αφού την υπέβαλε ο ίδιος στον Παπανδρέου) να αναλάβει ο ΟΗΕ να χορηγήσει αποδεικτικά έγγραφα στους καταγεγραμμένους πρόσφυγες που βρίσκονται εκτός των συνόρων της Γιουγκοσλαβίας. Δηλαδή ο ΟΗΕ, που σημαίνει και η Ρωσία και η Κίνα, να αποφασίσουν ποιος από τους πρόσφυγες έχουν δικαίωμα να γυρίσουν στα χωριά τους. Αυτή η πρόταση του Γ. Παπανδρέου σημαίνει αναγνώριση της χειρότερης πράξης της σέρβικης εθνοκάθαρσης, που είναι η καταστροφή της ταυτότητας στις εκατοντάδες χιλιάδες αυτούς ανθρώπους και άρνηση της ύπαρξής τους σαν κατοίκους του Κόσοβου. Δεν υπάρχει κανένα ζήτημα χορήγησης υπηκοότητας από τον ΟΗΕ. Οι άνθρωποι πρέπει να γυρίσουν στην χώρα τους και να καταγραφούν **εκεί και μόνο εκεί**, από τις νέες δημοκρατικές τοπικές αρχές, σύμφωνα με τις μαρτυρίες των κατοίκων που θα έχουν γυρίσει και σύμφωνα με την κοινή λογική. Αν υπάρχουν και κάποιοι που θα χωθούν παράνομα στο Κόσοβο αυτοί θα πρέπει να είναι πολύ παράξενοι τουρίστες. Αλλά αυτά είναι λεπτομέρειες. Τα αναφέρουμε μόνο για να δείξουμε τι σημαίνει μεσολάβηση του μεγάλου Χίτλερ, της Ρωσίας, για να συμμορφωθεί ο μικρός Χίτλερ

που είναι η Σερβία. Και αυτή τη μεσολάβηση την επιβάλλει το ΝΑΤΟ.

Πως λοιπόν το ΝΑΤΟ να μην κάνει με τη σειρά του μια νέα άθλια υποχώρηση σε σχέση με τις αρχικές του αξιώσεις ότι θα πρέπει να φύγουν από το Κόσοβο, όλες οι δυνάμεις της Σερβίας;

Τώρα στο πιο πρόσφατο ανακοινωθέν του ΝΑΤΟ σχετικά με το ζήτημα υπάρχει η διατύπωση: "ο Μιλόσεβιτς πρέπει να αποσύρει από Κόσοβο τις στρατιωτικές, παραστρατιωτικές δυνάμεις και την αστυνομία". Από αυτή την φαινομενικά αθώα φράση λείπει ο μικρός προσδιορισμός "όλες", όπως υπήρχε πάντα σε όλα τα ανακοινωθέντα όταν γινόταν λόγος για τις σέρβικες δυνάμεις. Αυτό σημαίνει ότι η Ρωσία πρέπει να ανταμείψει τους Σέρβους φασίστες για τις υποχωρήσεις τους διατηρώντας την παρουσία τους σε όλο ή σε μέρος του Κόσοβου.

Πραγματικά χρειάζεται ένας πράκτορας του Κρεμλίνου στην ηγεσία των ΗΠΑ και μια παρακμασμένη ευρωπαϊκή αστική τάξη για να δεχτούν αυτή την προδοσία των Κοσοβάρων προσφύγων και την παράδοση των Βαλκανίων στο φαιοκόκκινο μέτωπο. Όσο συνεχίζονται οι βομβαρδισμοί δίχως χερσαία επίθεση για την σωτηρία των Κοσοβάρων από τους δήμιούς τους και δίχως ρήξη με το Κρεμλίνο και τα τσιράκια του, τα Βαλκάνια και η Ευρώπη πρέπει να ετοιμάζονται για πελώριες τραγωδίες.

Ο ΝΤΡΑΣΚΟΒΙΤΣ ΦΕΥΓΕΙ ΓΙΑ ΝΑ ΞΑΝΑΡΘΕΙ

Κάτω από άλλες περιστάσεις και σε μια άλλη στιγμή π.χ στην αρχή της κρίσης η αποπομπή του Ντράσκοβιτς από τον Μιλόσεβιτς θα ήταν κάτι καλό. Θα σήμαινε τουλάχιστον ότι ο πράκτορας της Ρωσίας δεν θα μπορούσε να εγκατασταθεί στην εξουσία και ότι η ίδια η ρώσικη διπλωματία θα είχε χτυπηθεί.

Όμως ο Ντράσκοβιτς φεύγει σε μια στιγμή που η ρώσικη διπλωματία έχει γίνει απαραίτητος φίλος της Δύσης και φίλος προστάτης του Μιλόσεβιτς. Σε μια τέτοια στιγμή ο Ντράσκοβιτς φεύγει για να εισπράξει μόνος του ο Μιλόσεβιτς τις μελλοντικές υποχωρήσεις του στη Δύση και τη Ρωσία, και κυρίως, για να μείνει ο ρώσος πράκτορας Ντράσκο-

βιτς σαν μια πολύτιμη και μοναδική εναλλακτική λύση για τη Δύση μετά από μια συμφωνία τερματισμού του πολέμου.

Νομίζουμε ότι ο Ντράσκοβιτς προκάλεσε ο ίδιος το τέλος του σ' αυτήν τη κυβέρνηση με μια "ηρωική" έξοδό του για να πετύχει τον παραπάνω διπλό στόχο. Μίλησε σαν δυτικός δίχως καθόλου να θίξει τον σέρβικο φασισμό. Το μόνο που είπε ουσιαστικά ήταν το "δεν μπορούμε να νικήσουμε".

Αν η σύγκρουση Μιλόσεβιτς - Ντράσκοβιτς ήταν βαθιά, ο Ντράσκοβιτς θα είχε κυριολεκτικά εξοντωθεί. Τέτοια καθαρματάκια όμως ξέρουν να κινούνται με ασφάλεια κάνοντας φαινομενικά ριψοκίνδυνες κινήσεις.

21 ΑΠΡΙΛΗ Μετά από 32 χρόνια ο νέος, χειρότερος φασισμός

Στις 21 Απρίλη, έκλεισαν 32 χρόνια από το χουντικό πραξικόπημα του 1967. Και όπως συνηθίζεται τα τελευταία χρόνια πέρασε για άλλη μια φορά στα ...ψιλά. Ο λόγος είναι απλός και βρίσκεται στην τακτική του ρωσόδουλου μετώπου. Μια τακτική που έχει σαν στόχο να συσπειρώσει τις σοβινιστικές δυνάμεις στο στρατό, την παπαδοκρατία και τις παλιές φασιστικές δυνάμεις στο αντιδυτικό φιλορώσικο μέτωπο.

Ιδιαίτερα σήμερα που η φιλορώσικη στρατηγική περνάει και μέσα από το σύνθημα "Ελλάς- Σερβία- Ορθοδοξία", θα ήταν αρκετά επικίνδυνο για το ψευτοΚΚΕ και τον ΣΥΝ, να επαναφέρουν στις μνήμες του λαού μας το χουντικό "Ελλάς Ελλήνων χριστιανών".

Όμως ο λαός δεν ξεχνά. Γιατί

και σήμερα βλέπει τις φασιστικές δυνάμεις του 67, να βρίσκονται στην πρώτη γραμμή της υποστήριξης του Σέρβικου φασισμού, μέχρι και τον ίδιο ακόμα τον Πατακό.

Στρατοκρατία, "πληγωμένοι" σοβινιστές από το Κυπριακό, αντιδραστικός κλήρος, ναζιστές τύπου "Χρ. Αυγής" υποστηρικτές του '67, παλιοί βασανιστές- ταναλιοφόροι, όλοι μαζί σε μέτωπο με τους ψευτοκομμουνιστές τύπου Ζιουγκάνωφ στην Ελλάδα του ψευτοΚΚΕ και του ΣΥΝ, είναι το καινούργιο φασιστικό μέτωπο, το μέτωπο της νέας διχτατορίας.

32 χρόνια μετά, είναι απαραίτητο παρά ποτέ να αντιμετωπισθεί η νέα φασιστική απειλή, να τσακιστεί αυτό το φαιοκόκκινο μέτωπο.

Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να στέλνουν τα γράμματά τους στη Τ.Θυρίδα 8371, Τ.Κ 10010
Για τις οικονομικές σας ενισχύσεις χρησιμοποιείστε τον νέο λογαριασμό μας στην Εθνική Τράπεζα: 160/764962-29 ή την Τ.Θ 8371 Τ.Κ 10010 στο όνομα Κ. Λιακόπουλος

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ
15ήμερη εφημερίδα της ΟΑΚΚΕ
Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο Κώστας Λιακόπουλος Χαλκοκονδύλη 35
5ος όροφος Τ.Θ. 8371
Τ.Κ. 100 10 Αθήνα
Τηλ.-Φαξ. 5232553
Ετήσια συνδρομή: 5.000
Εξαμηνιαία: 2.500

ΟΙ ΓΚΕΜΠΕΛΣ ΦΩΝΑΖΟΥΝ ΓΙΑ ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ

Η μάχη του Τύπου

Ένα απ' τα ζητήματα που ανέκυψαν πρόσφατα και έχουν διχάσει την ελληνική μα και την παγκόσμια κοινή γνώμη είναι το ζήτημα της χαλκευμένης ή μη πληροφόρησης που παρέχουν τα ελληνικά και ξένα ΜΜΕ σχετικά με τα τεκταινόμενα στη Σερβία.

Στις 5/4/99 ο Τ. Μίχας, σε άρθρο του στην *Ελευθεροτυπία* παραθέτει την άποψη του Γενικού Γραμματέα της Διεθνούς Ένωσης Δημοσιογράφων Α. Γουάιτ. Ο Γουάιτ υποστηρίζει ότι "αυτή τη στιγμή η δημοσιογραφική πληροφόρηση βρίσκεται σε μεγάλο βαθμό στα χέρια των διαμορφωτών της πολιτικο-στρατιωτικής στρατηγικής. Δεν μπορεί κανείς καθόλου να βασίζεται σε στρατιωτικούς κύκλους, είτε πρόκειται για το ΝΑΤΟ, είτε πρόκειται για τη Σερβία". Ο Γουάιτ έκφρασε την ανησυχία του για την απέλαση από τη Σερβία όλων σχεδόν των δημοσιογράφων που προέρχονται από νατοϊκές χώρες, καθώς και για το ενδεχόμενο οι λίγοι εναπομείναντες δημοσιογράφοι να καταβάλουν τίμημα για την εκεί παραμονή και δραστηριότητά τους. Αναφερόμενος στις φιλοσέρβικες ανακοινώσεις της ΕΣΗΕΑ, αλλά και άλλων δημοσιογραφικών οργανώσεων για την κρίση στην περιοχή, λέει πως "πρόκειται για τελείως μονομερείς ανακοινώσεις, από τις οποίες απουσιάζει δυστυχώς η κατανόηση των πραγματικών προβλημάτων που αντιμετωπίζουν τα ΜΜΕ στην παρούσα κρίση".

Με τη σειρά του ο Τ. Μίχας διαμαρτυρήθηκε στην ΕΣΗΕΑ με επιστολή του στον πρόεδρο της Ν. Κιάο για το ότι "μέχρι στιγμής τουλάχιστον δεν έχει πάρει θέση στις διώξεις των ανεξάρτητων δημοσιογράφων, καθώς και στο κλείσιμο όλων των ανεξάρτητων μέσων πληροφόρησης, στην εκδίωξη όλων σχεδόν των ξένων δημοσιογράφων από την Πρίστινα", και "στην τεράστια εθνοκάθαρση η οποία συντελείται στο Κοσσυφοπέδιο και την οποία σύμφωνα με ανακοίνωση της Υπατης Αρμοστείας του Οργανισμού του ΟΗΕ οργανώνουν οι Σέρβοι, καθώς και τις εκτελέσεις, ξυλοδαρμούς, απειλές, καταστροφές κατοικιών κ.λπ. που υφίστανται οι αλβανόφωνοι του Κοσσυφοπεδίου από τους Σέρβους, σύμφωνα με καταγγελίες των προσφύγων" (Αυγή, 9/4/99).

Παρόμοιοι περιεχομένου επιστολές δημοσίευσαν και οι Ρ. Σωμερίτης και ο Τελίδης.

Οι κνίτες, φανερά εξοργισμένοι από τις παρακάτω ενέργειες γράφουν στο *Ριζοσπάστη* στις 8/4/99 πως τάχα: "οι επιστολές Σωμερίτη, Τελίδη, Μίχα, ζητούν να ευθυγραμμιστεί ο κλάδος με τις αξιώσεις του ΝΑΤΟ και της Ε.Ε.". Τα τσιράκια της Ρωσίας, ονομάζουν "αυτόπτες πράκτορες" όλους μαζί συλλήβδην τους δημοκράτες αυτούς δημοσιογράφους, και εκδηλώνουν το ήθος τους όταν με απίστευτο θρά-

σος γράφουν για το Σωμερίτη, και τον απειλούν: "αντί να λέει ευχαριστώ γιατί δεν τον έχουν κάνει ακόμα μαύρο στο ξύλο τα θύματα των μονοδιάστατων ύβρεων που εκτοξεύει, ζητά από το σωματείο των δημοσιογράφων να συνετίσει όσους τολμούν να μην παίρνουν γραμμή από το CNN".

Στο ίδιο φύλλο δημοσιεύεται και η απάντηση της ΕΣΗΕΑ στον Γουάιτ όπου μεταξύ άλλων αναφέρεται ότι "στη Γιουγκοσλαβία βρίσκονται αυτή τη στιγμή 600 δημοσιογράφοι απ' όλον τον κόσμο χωρίς να

έχουν εξαιρεθεί δημοσιογράφοι προερχόμενοι από χώρες-μέλη του ΝΑΤΟ", ότι ακόμα "οι συνάδελφοι μας δεν υφίστανται κανενός είδους λογοκρισία", και μάλιστα ότι "στην Πρίστινα υπάρχουν Έλληνες και Ρώσοι δημοσιογράφοι, αλλά και μια συνάδελφος από την Τουρκία" και πως στο κέντρο Τύπου του Βελιγραδίου, "οι ανακοινώσεις και η ενημέρωση που παρέχεται προέρχεται είτε από το ΝΑΤΟ, είτε από τη Γιουγκοσλαβική κυβέρνηση". Εκείνο που δεν λέει η ΕΣΗΕΑ είναι ότι στις 25/3 απελάθηκαν

όλοι σχεδόν οι δημοσιογράφοι που προέρχονται από χώρες του ΝΑΤΟ, όπως κατάγγειλε στην επιστολή του ο Τ. Μίχας, πλην φυσικά της Ελλάδας, και ότι το ίδιο βράδυ κρατήθηκαν προσωρινά από τη σέρβικη αστυνομία 50 ξένοι δημοσιογράφοι (*Express Chronicle*, 5/4/). Όταν οι Έλληνες δημοσιογράφοι μιλούν για "ελευθερία του Τύπου στο Βελιγράδι", είναι ειλικρινείς σε ό,τι αφορά τον εαυτό τους μόνο, αφού βέβαια δεν είναι δυνατό να λογοκριθούν αυτοί που αποσιωπούν τα εγκλήματα του σέρβικου σοβινισμού απέναντι στους Αλβανούς (και όχι αλβανόφωνους όπως κατά κόρον αποκαλούνται από την "ελευθερή" ελληνική δημοσιογραφία), ή αυτοί που ονομάζουν το σφαγέα Αρκάν "λεβέντη" και "παλικάρι". Τέλος, δεν έχει καμία σημασία από που παίρνει τις πηγές του το Κέντρο Τύπου στο Βελιγράδι, αφού μπορεί κάλλιστα να λογοκρίνει οποιαδήποτε είδηση πέσει στα χέρια του.

Η απόκρυψη της αλήθειας από την πλευρά της ΕΣΗΕΑ είναι τόσο εμφανής που αναγκάζεται να παραδεχτεί πως "βέβαια μεταδιδόμενες εικόνες υπόκεινται σε έλεγχο, όπως άλλωστε προβλέπεται σε συνθήκες πολέμου. Πολύ περισσότερο που διαρκούν οι βομβαρδισμοί". Κατά τα άλλα, "η ροή των πληροφοριών από τη Γιουγκοσλαβία δεν αντιμετωπίζει άλλα προβλήματα εκτός από αυτά που συνήθως αντιμετωπίζουν οι πολεμικοί ανταποκριτές και που προκύπτουν σε συνθήκες εκτάκτου ανάγκης". Όμως οι απαγορεύσεις στον Τύπο, όπως το κλείσιμο εφημερίδων και ραδιοφωνικών σταθμών, η απαγόρευση μετάδοσης προγραμμάτων του BBC, της Φωνής της Αμερικής, της Deutshce Welle κ.α. καθώς και οι ξυλοδαρμοί εργατών Τύπου απ' την αστυνομία άρχισαν πολύ πριν τους βομβαρδισμούς.

Εν τω μεταξύ το Εθνικό Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο μετά από καταγγελίες πολιτών για ελλιπή και μονομερή ενημέρωση από τα ελληνικά ΜΜΕ, έκδοσε οδηγία την οποία απέστειλε στις 5/4/99 σε όλα τα κανάλια. Η οδηγία όριζε ότι θα πρέπει να τηρούνται οι κανόνες δημοσιογραφικής δεοντολογίας, να μην επιδιώ-

Ενάντια στην απάτη και τη λογοκρισία στα ΜΜΕ ΜΕΓΑΛΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΣΤΟΝ "ΑΚΑΔΗΜΟ"

"Κανείς δεν μπορεί να εξαπατήσει πολλούς ανθρώπους για πολύ καιρό" γράφει η αφίσα που κυκλοφόρησε η Πρωτοβουλία για μια εναλλακτική ενημέρωση, προπαγανδίζοντας τη συγκέντρωση στο θέατρο Ακάδημος. Και είναι έτσι ακριβώς, γιατί πάντα και κάτω από τις πιο δύσκολες συνθήκες, βρίσκονται οι δυνάμεις που αντιστέκονται στο ψέμα και το σκοτάδι, στις κάθε είδους πιέσεις και διώξεις, στο άδικο και στην αντιστροφή της πραγματικότητας για να πουν την αλήθεια στο λαό.

Η αλήθεια είναι σαν "το φως που καίει". Σαν τη φωτιά που ο προορισμός της είναι να κάψει τη σκουριά από το σίδερο, για να λάμψει η ομορφιά του ατσαλιού!

Το φαιοκόκκινο μέτωπο στην Ελλάδα προσπάθησε με κάθε τρόπο να ελέγξει τα Μ.Μ.Ε και μέσα από εκεί να μετατρέψει το λαό μας σε ένα τυφλό υποστηρικτή του Σέρβικου φασισμού, να τον δηλητηριάσει με τα "ιδανικά" της εθνοκάθαρσης, του εθνικού μίσους, του θρησκευτικού φανατισμού και του ρατσισμού, για να περάσει την αντιευρωπαϊκή-αντιδυτική του γραμμή, τη γραμμή του ρωσοκίνητου "ορθόδοξου τόξου" στα Βαλκάνια.

Σε αυτή την επίθεση, βρέθηκαν δυνάμεις που αντιστάθηκαν. Δημοσιογράφοι που τίμησαν τη δημοκρατία και υπερασπίστηκαν την αλήθεια στην ενημέρωση. Οι άνθρωποι αυτοί γνώρισαν πάνω τους όλη τη βία του φαιοκόκκινου μετώπου.

Συκοφαντικές επιθέσεις σαν "τσιράκια του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού", προσωπικές απειλές, διώξεις, πειθαρχικά από την ΕΣΗΕΑ και όλα αυτά για να φιώσουν την αλήθεια.

Για να τους κάνουν να σταματήσουν να γράφουν και να μιλάν για το μεγαλύτερο έγκλημα του Σέρβικου φασισμού στα Βαλκάνια, την εθνοκάθαρση στο Κόσοβο και στη Βοσνία.

Οι σύντροφοι της ΟΑΚΚΕ αναγνωρίζοντας το σπουδαίο ρόλο που παίζουν οι δημοσιογράφοι που αντιστέκονται σε αυτή τη φασιστική επίθεση, συμμετέχουν στη διοργάνωση μιας συγκέντρωσης που θα υπερασπιστεί το δικαίωμα της δημοκρατικής πληροφόρησης, με την παράθεση των πραγματικών γεγονότων, στο ζήτημα της εθνοκάθαρσης στο Κόσοβο και των βομβαρδισμών στη Σερβία.

Σε αυτή τη συγκέντρωση ομιλητές θα είναι οι δημοσιογράφοι Ριχάρδος Σωμερίτης, Θανάσης Παπανδρόπουλος, Τάκης Μίχας και ο σύντροφος Ηλίας Ζαφειρόπουλος.

Η συγκέντρωση αυτή έχει μια τεράστια πολιτική σημασία.

Είναι η πρώτη ανοιχτή δημοκρατική απάντηση στο βιασμό της αλήθειας, αλλά και στις πιέσεις πάνω στους ανθρώπους του τύπου που ασκεί το φαιοκόκκινο μέτωπο.

Η ΟΑΚΚΕ στηρίζει με όλες τις δυνάμεις της αυτή τη συγκέντρωση, γιατί τη θεωρεί αυτή τη στιγμή σαν τη μεγαλύτερη έκφραση του δημοκρατισμού συνολικά στη χώρα.

Η Οργάνωση καλεί όλους τους φίλους της, τους αναγνώστες της ΝΕΑΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ, όλους τους δημοκράτες να στηρίξουν με ενθουσιασμό αυτή τη συγκέντρωση, να την προπαγανδίσουν με κάθε τρόπο, να έρθουν στο Θέατρο, για να γίνει η αρχή μιας ευρύτερης δημοκρατικής συσπείρωσης, όσων δυνάμεων βλέπουν σήμερα την απειλή που αποτελεί για το λαό και τη χώρα η κυριαρχία του φαιοκόκκινου μετώπου.

Στον άξονα Ρωσία-Σερβία-Ελλάδα, στον άξονα δηλαδή του πολέμου και του φασισμού που προπαγανδίζει το φαιοκόκκινο μέτωπο, πρέπει να αντιτάξουμε τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό της χώρας, την πραγματική ειρήνη και τη δημοκρατία.

Απαντήσεις στα βασικά επιχειρήματα του φαιοκόκκινου μετώπου για το Κόσοβο

Γρήγορες απαντήσεις σε μερικές απάτες του φαιοκόκκινου μετώπου:

- **“Η Γιουγκοσλαβία αντιστέκεται τώρα στη Δύση όπως αντιτάθηκε στους χιτλερικούς το ‘40”.**

Το ‘40 αντιτάθηκε η διεθνιστική Γιουγκοσλαβία με επικεφαλής τον Κροάτη Τίτο στους χιτλερικούς, στους κροάτες φασίστες Ουστάσι, και στους σέρβους φασίστες Τσέτνικ. Οι σημερινοί σέρβοι στην εξουσία είναι πολιτικοί και ιδεολογικοί διάδοχοι των Τσέτνικ, έχουν προκαλέσει την διάλυση κάθε διεθνικής ενότητας στην πρώην Γιουγκοσλαβία και είναι οι ίδιοι ο ναζισμός. Απέναντί τους, παρά την εγκληματική χοντροπετσιά και την έλλειψη αρχών των ηγετών της, η Δύση αντιπροσωπεύει την πρόοδο.

- **“Αν οι δυτικοί κατέβουν στο έδαφος θα είναι για αυτούς ένα νέο Βιετνάμ, ιδιαίτερα επειδή οι Σέρβοι είναι προετοιμασμένοι για έναν παλλαϊκό πόλεμο από παλιά”**

Βιετνάμ κάνουν οι λαοί που έχουν δίκιο και υπερασπίζονται τον εαυτό τους. Ποιόν λαϊκό πόλεμο θα δώσουν οι Σέρβοι στο Κόσοβο, όταν οι Κοσοβάρους που είναι ο λαός αυτής της περιοχής έχουν εξοντωθεί ή όσοι έχουν μείνει τους μισούν θανάσιμα; τουλάχιστον στο Κόσοβο ο λαός θα είναι με τους εχθρούς των σέρβων φασιστών.

Σε ότι αφορά τον παλλαϊκό πόλεμο αυτός είναι προϊόν της διεθνιστικής Γιουγκοσλαβίας και προετοιμαζόταν πάντα κύρια ενάντια στη σοσιαλ-ιμπεριαλιστική Ρωσία. Πώς θα κάνουν παλλαϊκό πόλεμο οι σέρβοι φασίστες και πως θα εξοπλίσουν και θα εμπιστευθούν έναν λαό που τόσο φοβούνται;

- **“Η νατοϊκή επίθεση είναι παράνομη γιατί έγινε δίχως την έγκριση του ΟΗΕ”**

Ο ΟΗΕ είναι στη διάθεση του βέτο της κάθε μιας από τις πέντε δυνάμεις που κυριαρχούν στο Συμβούλιο Ασφαλείας. Δύο από αυτές τις δυνάμεις, η Ρωσία και η Κίνα, είναι σήμερα φασιστικές. Κάθε χώρα που παραβαίνει το διεθνές δίκαιο και έχει υποστήριξη από αυτές τις δυνάμεις δεν πρόκειται ποτέ να τιμωρηθεί από απόφαση του ΟΗΕ. Άλλωστε ποτέ το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ δεν υπήρξε όργανο επενδεδυμένο με το κύρος της διεθνούς νομιμότητας. Τέτοιο όργανο, με σχετικό κύρος είναι μόνο η Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ, αλλά αυτή δεν έχει αρμοδιότητες επιβολής του διεθνούς νόμου.

Όταν μια χώρα παραβιάζει μονομερώς το διεθνές δίκαιο επιτιθέμενη ή επεμβαίνοντας σε μια άλλη, ή κάνοντας γενοκτονία στο έδαφός της, ο τελευταίος παράγοντας που θα την αναχαιτίσει ήταν και είναι ο ΟΗΕ. Η ι-

στορία του ΟΗΕ είναι η ιστορία του βέτο των κυρίαρχων δυνάμεων στο Συμβούλιο Ασφαλείας. Αυτό το βέτο παρέλυε πάντα το Συμβούλιο Ασφαλείας με εξαίρεση τη μικρή περίοδο των ρώσικων ελιγμών της εποχής Γκορμπατσόφ οπότε η Ρωσία συμφώνησε στον πόλεμο του Κόλπου με τη Δύση, δίχως όμως να συμφωνήσει στην ολοκλήρωσή του με την πτώση του Σαντάμ Χουσεϊν.

Η διεθνής νομιμότητα δεν κρίνεται από την οποιαδήποτε απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας, αλλά μόνο από τη συμμόρφωση μιας χώρας ή μερικών χωρών με τις Διεθνείς συμφωνίες και αρχές. Αυτές τις αρχές τις έχει παραβεί τερατωδώς και συνεχίζει να τις παραβαίνει η Σερβία με την εισβολή, την εθνοκάθαρση, το διαμελισμό και την κατοχή της Βοσνίας και με την πρόσφατη γενοκτονία σε βάρος των Κοσοβάρων.

- **“Να υποστηρίξουμε τη Σερβία που είναι ο αδύνατος, από το ΝΑΤΟ, που είναι ο δυνατός”**

Ο δυνατός είναι η Σερβία απέναντι στους Κοσοβάρους και τους Βόσνιους που είναι οι αδύνατοι. Το ΝΑΤΟ είναι πιο δυνατό από τη Σερβία, αλλά δεν ασκεί αυτή του τη δύναμη. Το ΝΑΤΟ δεν μπορεί να κάνει αληθινό πόλεμο στους εθνοεκκαθαριστές της Σερβίας, δηλαδή δεν μπορεί να κατεβεί στο έδαφος με στρατό, γιατί σε τελευταία ανάλυση οι εθνοεκκαθαριστές έχουν πίσω τους τη Ρωσία και την Κίνα. Το ευρασιατικό νεοναζιστικό μέτωπο είναι στρατιωτικά πιο ισχυρό από τη διασπασμένη, ταλαντευόμενη και θλιβερή Δύση. Γι’ αυτό τελικά ο αληθινός πόλεμος αυτής της στιγμής είναι ο πόλεμος στο έδαφος που αντιπαραθέτει τους σέρβους εγκληματίες και τους προστάτες τους στους άοπλους ή σχεδόν άοπλους Κοσοβάρους. Δεν είναι τυχαίο ότι η φρίκη αυτού του πολέμου βρίσκεται στους χιλιάδες των νεκρών, των εκτοπισμών και των βιασμένων γυναικών στο Κόσοβο και όχι στα θύματα των νατοϊκών βομβαρδισμών.

- **“Οι νατοϊκοί σκοτώνουν άμαχους Σέρβους χωρίς να ρισκάρουν οι ίδιοι τη ζωή τους. Αυτή είναι μια ρατσιστική στάση”**

Οι σέρβοι ναζιστές βομβάρδιζαν με το πυροβολικό τους για χρόνια τους άμαχους Βόσνιους στο Σεράγεβο και αλλού, όχι από λάθος, αλλά με σύστημα και στόχο την εξόντωση τους, δίχως τον παραμικρό κίνδυνο, και κανείς από τους σημερινούς κατηγορούμενους του ΝΑΤΟ δεν τους κατηγορήσε τότε γι’ αυτό. Το κακό με τους νατοϊκούς δεν είναι ότι δεν ρισκάρουν τη ζωή τους απέναντι στους Σέρβους, αλλά ότι δεν τη ρισκάρουν την ώρα που αφήνουν τους Κοσοβάρους να

πεθαίνουν σα μύγες από τους Σέρβους. Το ΝΑΤΟ φέρεται σαν ιμπεριαλιστής και σαν προβοκάτορας απέναντι στους Βόσνιους και στους Κοσοβάρους, αλλά καθόλου απέναντι στους Σέρβους φασίστες και στο κομμάτι του σέρβικου λαού που τους ακολουθεί στα εγκλήματά τους. Το ΝΑΤΟ πρέπει να κατηγορείται γιατί αρνείται τον εξοπλισμό των Βόσνιων και των Κοσοβάρων, και γιατί αρνείται, αφού άφησε εκτεθειμένους τους δεύτερους με την επίθεσή του, να κατέβει στο έδαφος βαδίζοντας στο πλευρό τους ενάντια στο Βελιγράδι. Οι ναζί δεν μπορούν να κάνουν κριτική στο ΝΑΤΟ. Αυτό μπορούν να το κάνουν οι δημοκράτες.

- **“Οι Κοσοβάρους, αν δεν ήταν οι δυτικοί, θα τα έβρισκαν με τους Σέρβους. Απόδειξη ο Ρουγκόβα που ζήτησε να πάνε οι νατοϊκοί βομβαρδισμοί και συναντήθηκε με τον Μιλόσεβιτς για μια ειρηνική λύση”**

Αυτή τη στιγμή όλοι οι άνθρωποι στη Δύση ξέρουν ότι ο Ρουγκόβα είναι αιχμάλωτος του Μιλόσεβιτς. Μια γερμανίδα δημοσιογράφος σέρβικης καταγωγής, η Renate Flottau έμεινε παγιδευμένη στο σπίτι του Ρουγκόβα τις μέρες που υποτίθεται ότι αυτός συναντιόταν με τη θήλησή του με τον Μιλόσεβιτς και καταδίκασε τους βομβαρδισμούς. Η Flottau δραπέτευσε και με ένα μεγάλο της άρθρο που δημοσιεύτηκε σχεδόν σε όλες τις εφημερίδες του κόσμου περιγράφει την αιχμαλωσία του Ρουγκόβα, μιλάει για τη διαρκή του αίτηση να πάει στη Μακεδονία, περιγράφει την οργή του για τη διαστρέβλωση που έκανε σε βάρος του η σέρβικη προπαγάνδα, και για την αληθινή γραμμή του που είναι να κάνει το ΝΑΤΟ επίγεια επίθεση στους Σέρβους. Άλλωστε, όσο ο Ρουγκόβα είναι στο Κόσοβο, το κόμμα του, το Δημοκρατικό Κόμμα του Κόσοβου, δεν αναγνωρίζει όποια θέση αποδίδεται στον αρχηγό του θεωρώντας τον στην αιχμαλωσία (Monde, 13/4/99).

Σε ό,τι αφορά τη σχέση των κοσοβάρων με τους Σέρβους, έχουμε μιλήσει για τον αλβανικό σοβινισμό και καταδικάζουμε με όλη μας τη δύναμη τον UCK. Όμως πριν από τους βομβαρδισμούς, ο Μιλόσεβιτς είχε ξεκινήσει την εθνοκάθαρση για να αντιμετωπίσει τον UCK, είχε πνίξει κάθε δημοκρατικό δικαίωμα των Κοσοβάρων. Το κακό με τη Δύση είναι ότι έδωσε άλλοι στο ναζιστικό πογκρόμ των Σέρβων φασιστών και δεν κάλυψε τους Κοσοβάρους. Όμως είναι γεμπελιστικό το ψέμμα ότι η Δύση προκάλεσε το ρήγμα Αλβανών-Σέρβων ή την εθνοκάθαρση. Η εθνοκάθαρση είναι γέννημα κυρίως του Ντράσκοβιτς, του Τσότσιτς και των Ρώσων προστατών τους.

ΟΙ ΓΚΕΜΠΕΛΣ ΦΩΝΑΖΟΥΝ ΓΙΑ ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ

συνέχεια από τη σελ. 3

κεται ο εντυπωσιασμός του κοινού, να παρουσιάζονται ισότιμα όλες οι απόψεις κ.λπ. Οι κνίτες εξοργίστηκαν για δεύτερη φορά και τα έβαλαν με το Γενικό Διευθυντή της NET, Νικηφόρο Αντωνόπουλο, που τόλμησε να συστήσει στο προσωπικό του σταθμού να εφαρμόσει την οδηγία του ΕΡΣ. Το κάλεσμα του Αντωνόπουλου μεταφράζεται από το Ριζοσπάστη (9/4/99) ως απόπειρα λογοκρισίας, και αναφέρεται το χονδροειδέστατο ψέμα ότι ο Αντωνόπουλος θέλησε να αντικαταστήσει φράσεις όπως “Νατοϊκοί βομβαρδισμοί”, “Νατοϊκή επίθεση” και “Νατοϊκή επιδρομή” με φράσεις του στυλ “Νατοϊκή επιχείρηση”.

Από τα πυρά του Ριζοσπάστη δε γλίτωσε ούτε η Πανελλήνια Ομοσπονδία Ενώσεων Συντακτών (ΠΟΕΣΥ) που αποφάσισε να στείλει σύνδεσμο παρατηρητή στο Κόσοβο για να διερευνήσει τις καταγγελίες για εκδίωξη και κακοποίηση δημοσιογράφων κατά την άσκηση των καθηκόντων τους. Σημειώνουμε πως ενώ η Διεθνής Ομοσπονδία Δημοσιογράφων ζήτησε από την Ελλάδα, όπως και από τις υπόλοιπες χώρες, να στείλει αντιπρόσωπο σε αυτή την ομάδα έρευνας, η ΠΟΕΣΥ έστειλε σύνδεσμο-παρατηρητή, και αυτό ύστερα από πάλη που δόθηκε ανάμεσα στους δημοκράτες και στους κνίτες που δεν ήθελαν κανένα έλληνα δημοσιογράφο με καμία ιδιότητα μέσα στην ομάδα. Ο Ριζοσπάστης (10-11/4) χαρακτήρισε την απόφαση αυτή απαράδεκτη και κατέκρινε την Αυγή που τη δημοσίευσε, καθώς και όλες εκείνες τις εφημερίδες που δεν έδωσαν τη “δέουσα σημασία” στην ανακοίνωση της ΕΣΗΕΑ, και, ή δεν τη δημοσίευσαν καθόλου, ή δημοσίευσαν μικρό απόσπασμα. Τι ωραία αίσθηση της ελευθεροτυπίας. Τελικά, ο μεγαλύτερος λογοκριτής στην Ελλάδα είναι το ψευτοΚΚΕ, το οποίο είναι αυτή τη στιγμή επικεφαλής μιας στρατιάς λογοκριτών, της μεγάλης μερίδας του ελληνικού Τύπου και των ελληνικών καναλιών, οι οποίοι επιλέγουν ποιες ειδήσεις “βολεύουν” τον αντιαμερικανισμό τους, τον αντιτουρκισμό τους και τη συμμαχία με τους “ορθόδοξους

σέρβους αδελφούς” και ποιες όχι, και μιλούν για “δήθεν εθνοκάθαρση”. Το ψευτοΚΚΕ ακολουθεί τυφλά το αφεντικό του, τη Ρωσία, που μέσω του ρώσου υπουργού Εξωτερικών Ι. Ιβάνοφ, αναφέρθηκε επίσης σε “δήθεν εθνοκάθαρση” (συνέντευξη στον ΗΙΒ, στις 4/4, όπως δημοσιεύθηκε στην Express Chronicle, 5/4).

Αυτό το βρώμικο χαρακτήρα του ψευτοΚΚΕ, επισήμανε και ο Γ. Καρελιάς που το κατηγορήσε για πρακτορολογία, όταν το ίδιο επιδοκίμασε με πάθος τις κατά καιρούς εισβολές των ρώσων αφεντικών του.

Η λύσσα του μαύρου μετώπου, έφερε την αντίδραση των δημοκρατών κι έτσι προστέθηκαν κι άλλοι στη λίστα των “αυτόπτων πρακτόρων” (μία παραλλαγή του χαρακτηρισμού “εθνοπροδότης” για τους αντιφρονούντες στα εθνικά), όπως η Τ. Παπαδοπούλου και ο Ανδρέας Ανδριανόπουλος. Ο τελευταίος κατηγορήσε τους έλληνες δημοσιογράφους σαν παπαγάλους με αποτέλεσμα να πάρει τη σειρά του στο στόχαστρο. Του απάντησε η ΕΣΗΕΑ με ανακοίνωσή της, όπου ούτε λίγο ούτε πολύ, τον χαρακτήριζε απολογητή των αμερικάνικων συμφερόντων. Από τις σφαίρες δεν γλίτωσε ούτε και ο “καθαρόαιμος” αμερικάνος Μπερνερς που δήλωσε ότι ο Τύπος έχει την ευθύνη, ειδικά στην Ελλάδα να πάρει μια πιο αντικειμενική θέση. Εδώ η γλώσσα ήταν πιο σκληρή, αλλά και πιο πατριωτική, με αναφορά σε -ποιον άλλο;- τον προαιώνιο ελληνικό πολιτισμό! Κατά την ΕΣΗΕΑ λοιπόν, “η Ελλάδα δεν είναι ο κατάλληλος τόπος για να παραδίδει ο κ. Μπερνερς μαθήματα δημοκρατίας κι ελευθεροτυπίας, έννοιες τις οποίες η χώρα μας τιμά εδώ και 3000 χρόνια”!!! Μάλιστα. Σίγουρα η ΕΣΗΕΑ θα έχει υπόψη της κάποιον αρχαίο έλληνα Γουτεμβέργιο, original, γιατί ο άλλος ως μη Έλληνα, ήταν σαφώς imitation.

Σε ποια χώρα ζουν τέλος πάντων αυτοί οι άνθρωποι, και ποια εφημερίδα ξέρουν που να εκδόθηκε το 1000 π.Χ. Μπας και την κρατάνε οι Αμερικάνοι μαζί με τα απόρρητα της CIA;

Οι νέοι Γκαίμπελς εξορμούν, αλλά θα συντριβούν όπως ακριβώς ο πρόγονός τους.

ΟΙ ΦΑΙΟΚΟΚΚΙΝΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΘΝΟΚΑΘΑΡΣΗ

Το μαύρο μέτωπο, που κυριαρχεί συντριπτικά στην πολιτική και τον Τύπο, για να κρύψει τη δικιά του φασιστική στάση στον πόλεμο της πρώην Γιουγκοσλαβίας έχει περάσει σε μια γενικευμένη επίθεση στα δυτικά ΜΜΕ. Τα κατηγορεί λοιπόν για μονομέρεια και παραπληροφόρηση με εκείνον τον χαρακτηριστικά θρασύ τρόπο με τον οποίο οι φασίστες αντιστρέφουν τις κατηγορίες.

Επειδή είναι δύσκολο να γίνει πιστευτός ο ισχυρισμός τους ότι δύο δεκάδες δυτικές χώρες με τον πιο προχωρημένο αστικό δημοκρατισμό και δεκάδες εφημερίδες και κανάλια παγκόσμιου κύρους καταφέρνουν να συνομοτούν και να συνεργάζονται, διαστρεβλώνοντας ωμά τα γεγονότα, έχουν βρει για πλατεία κατανάλωση το επιχείρημα ότι εμείς σα Βαλκάνιοι που είμαστε καταλαβαίνουμε τα πράγματα καλύτερα από τον καθένα. Επειδή όμως όλοι οι άλλοι Βαλκάνιοι, με εξαίρεση λίγο τους Ρουμάνους, που έχουν αρκετά ρωσόφιλο Τύπο, είναι στο πλευρό των Κοσσοβάρων, μένει στους φασίστες μας το μοναδικό επιχείρημα που τελικά ταιριάζει στη φύση τους: Ανακηρύσσουν τους Έλληνες υπερ-ευφρείς, υπερ-ευαίσθητους και υπερπολιτισμένους, ακόμα και σε επίπεδο DNA (Καιψής στον ΑΝΤΕΝΝΑ, 27/3).

Έτσι όμως γίνονται ξεδιάντροποι ρατσιστές και τελειώνουν με τη λογική που αποτελούσε ανέκαθεν ένα ανυπέρβλητο και μισητό εμπόδιο για κάθε φασίστα. Θα μπορούσε λοιπόν ένας δημοκράτης να προσπεράσει με περιφρόνηση μια τέτοια στάση να συνεχίσει σε αυτά να επικαλείται σαν τεκμηριωμένα τα γεγονότα, όπως καταγράφονται στα πιο έγκυρα φύλλα του σημερινού δυτικού τύπου. Αυτό ήδη η Νέα Ανατολή το κάνει και θα συνεχίσει να το κάνει. Ωστόσο το φαιοκόκκινο μέτωπο έχει τόση δημοσιογραφική και πολιτική δύναμη πυρός και κάνει τόσο επίμονη αντιδυτική δουλειά στο ζήτημα του Κόσοβου, ώστε ακόμα και σοβαροί άνθρωποι να μη δέχονται τις μαρτυρίες και τις ανταποκρίσεις των ίδιων των εφημερίδων σαν της Μοντ, της Γκάρντιαν κ.λπ. που αμφισβητούσαν τις ΗΠΑ ακόμα και τις εποχές της μονοκρατορίας τους και ζητάνε μαρτυρίες τρίτων που οι φασίστες δεν μπορούν να αμφισβητήσουν.

Τέτοιοι τρίτοι είναι οργανισμοί σαν τον Διεθνή Ερυθρό Σταυρό, την Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες, την ΟΑΣΕ, (ΔΑΣΕ) κ.λπ.

Καταγράφουμε παρακάτω μερικές τοποθετήσεις και μαρτυρίες τέτοιων οργανισμών:

Σε μια απόφασή της που δημοσιεύτηκε στη Μοντ στις 15 Απριλίου η Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ καταδίκασε σταθερά την "γενικευμένη και συστηματική πρακτική της εθνοκάθαρσης των Γιουγκοσλαβικών αρχών καθώς και τις μαζικές στρατιωτικές επιχειρήσεις των σέρβικων αρχών ενάντια σε άοπλους πολίτες του

Κόσοβου"... "με την ίδια απόφαση η Επιτροπή ζήτησε από την διεθνή κοινότητα και από το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο για την πρώην Γιουγκοσλαβία να οδηγήσει στη Δικαιοσύνη τους δράστες εγκλημάτων πολέμου κατά της ανθρωπότητας. Το ίδιο κείμενο ελαφρά τροποποιημένο προτάθηκε και από την Οργάνωση του Ισλαμικού Συνεδρίου". (το αντιπροσωπευτικό πολιτικό όργανο όλων των ισλαμικών χωρών).

Λίγες μέρες αργότερα (27-4-99) η Μοντ δημοσίευσε σχόλια παρατηρητών της ΟΑΣΕ που δουλεύουν στη Δημ. της Μακεδονίας και προσπαθούν να κάνουν έναν απολογισμό των ακροτήτων των σέρβικων δυνάμεων στο Κόσοβο. Σύμφωνα με αυτά έχουν γίνει "κλοπές, βιασμοί και μαζικές εκτελέσεις". Σύμφωνα με ένα δισέλιδο κείμενο της ΟΑΣΕ που δημοσιεύτηκε πρόσφατα, η ΔΑΣΕ, "μπορεί να δώσει ακριβείς λεπτομέρειες για τις στολές και τα διακριτικά των παραστρατιωτικών" που έκαναν αυτές τις πράξεις.

Σύμφωνα με την εφημερίδα Μοντ της 25-26 Απριλίου: "Η Επιτροπή ανθρωπίνων δικαιωμάτων του ΟΗΕ υιοθέτησε την Παρασκευή 23 Απριλίου, μια απόφαση που κατηγορούσε τις δυνάμεις του Γιουγκοσλάβου προέδρου Σλόμπονταν Μιλόσεβιτς για εθνοκάθαρση, εγκλήματα πολέμου και εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας στο Κόσοβο".

Με νέα ανακοίνωση της Παρασκευής 23 Απριλίου η ΟΑΣΕ, αφού οι απεσταλμένοι της μίλησαν με 250 πρόσφυγες του Κόσοβου, μίλησε για μια "αύξηση δηλώσεων για σεξουαλικά εγκλήματα, στα οποία περιλαμβάνονται και μαζικοί βιασμοί ομάδων γυναικών".

Σύμφωνα με τον Ροντ Ρέντμοντ, εκπρόσωπο του Διεθνούς Ερυθρού Σταυρού, οι 1500 πρόσφυγες που έφτασαν την Κυριακή στις 25 του Απριλίου στο στρατόπεδο του Μπλάτσε (Δημ. της Μακεδονίας) περιέγραψαν "πολλές ομοότητες και συλλογικές εκτελέσεις" που έγιναν από τους Σέρβους σε μια βδομάδα σε τρία χωριά που βρίσκονται στο βορρά της πόλης του Ουρόσεβατς. Επίσης, σύμφωνα με τον Ρέντμοντ, πρόσφυγες από τρία χωριά της περιοχής της Λιπλιάνας, διηγήθηκαν, πως εδώ και δέκα μέρες, οι Σέρβι παραστρατιωτικοί σφαγίασαν 56 ανθρώπους και βίασαν 5 ή 6 γυναίκες πριν τις εκτελέσουν. Οι σφαγές έγιναν ανάμεσα στις 16 και 18 Απριλίου στα χωριά Χάλακ Ιβόγκελ, Ρίμπαρ Ιβόγκελ και Σλάβι. "Πολλά πτώματα συλήθηκαν και τα μάτια τους αφαιρέθηκαν από τις κόγχες τους" (Μοντ, 27 Απριλίου).

Τα παραπάνω στοιχεία έχουν δημοσιευτεί, όπως διαπιστώνει ο αναγνώστης τις τελευταίες δύο βδομάδες και είναι γνωστά σε όλους τους ευρωπαίους και αμερικανούς αναγνώστες, αλλά σπάνια ή καθόλου δεν αναφέρονται στον ελληνικό Τύπο.

Ακόμα λιγότερο βέβαια αναφέρονται εγκλήματα των Σέρβων ναζιστών που φτάνουν στα ΜΜΕ από

μη κυβερνητικές οργανώσεις ή δημοσιογραφικές ανταποκρίσεις σε έγκυρα φύλλα. Τέτοιες μαρτυρίες είναι απαραίτητες, όχι για να κμφθούν οι δύσπιστοι, αλλά για να πάρουν οι αναγνώστες μας μια πιο συγκεκριμένη εικόνα της φύσης των εγκλημάτων που πραγματοποιούν στο Κόσοβο οι νεοναζί "αδελφοί μας". Αντιγράφουμε αποσπάσματα από μια εκτεταμένη ανταπόκριση της Μοντ της 26 - 27 Απριλίου σχετική με τους βιασμούς γυναικών, κτηνωδία στην οποία έχουν διακριθεί οι "γενναίοι" Σέρβι ναζιστές ήδη από την εποχή του πολέμου της Βοσνίας.

Η Πακίζε Κελμέντι σαράντα δύο χρονών είχε ένα μαγαζί στο Πετς. Τώρα σε ένα στρατόπεδο προσφύγων στα Τίρανα διηγείται: "Εμείνα κλεισμένη 10 μέρες στο υπόγειο με την οικογένειά μου γιατί υπήρχαν ριπές και εκρήξεις στην πόλη. Στις 28 του Μάρτη οι σέρβι αστυνομικοί μάζεψαν τους κατοίκους της πόλης στην κεντρική πλατεία. Μας είπαν: Να πάτε στην Αμερική, στο ΝΑΤΟ τους προστάτες σας. Ύστερα οι αστυνομικοί διάλεξαν στο πλήθος τις πιο όμορφες κοπέλες. Ήξερα μερικές στην όψη, αλλά καμιάς το όνομα. Δεν ήταν ούτε από τη γειτονιά μου, ούτε της ηλικίας μου. Τις πήραν από τις οικογένειές τους. Πήραν καμιά εικοσαριά. Οι άνθρωποι διαμαρτύρονταν. Αλλά δεν μπορούσαν να κάνουν τίποτα. Οι αστυνομικοί τις έσπρωχναν με τα αυτόματά τους. Έκλεισαν τις κοπέλες στην Τράπεζα. Απέναντι βρίσκεται το ξενοδοχείο Μετόχια. Οι γονείς δεν ήθελαν να πουν το όνομά τους. Νομίζω ότι αυτοί είναι ένας τρόπος να κρύψουν την ντροπή τους αν η κόρη τους ξαναγυρίσει. Δεν ξέρω τι απέγιναν. Έμαξα δεν ξαναείδα καμιά από εκείνη την ημέρα".

...Η Λουλιέτα Μπερίσα 18 χρόνων θα θυμάται σε όλη της τη ζωή τη νύχτα της 2 έως 3 Απριλίου 1999. Το λεωφορείο με το οποίο έφευγε στην εξορία μαζί με Κοσσοβάρους από άλλα χωριά σταμάτησε για τη νύχτα στο χωριό Μαλίσεβο. Τότε, διηγείται η Λουλιέτα, "οι ένοπλοι σέρβι πολιτοφύλακες ανέβηκαν στο λεωφορείο. Στην αρχή ζήτησαν λεφτά. Ύστερα άρχισαν να παίρνουν τα νεαρά κορίτσια, ένα προς ένα. Αυτό κράτησε όλη τη νύχτα. Όταν αυτές ξαναγύριζαν, μετά από μία ώρα περίπου ήταν σε κατάσταση σοκ, σχεδόν σαν λιπόθυμες, έκλαιγαν. Ύστερα ήρθε η σειρά μου. Ακολούθησα τον αστυνομικό. Βρέθηκα περιτριγυρισμένη από 10 άνδρες. Μου πρότειναν τσιγάρο. Αρνήθηκα. Λιποθύμησα. Με ξανάβαλαν στο λεωφορείο".

Η Λουλιέτα ζητάει από μια νεαρή κοπέλα που καθόταν δίπλα της να πει τι της έκαναν οι Σέρβι. Αυτή απάντησε: "Τώρα η ζωή δεν αξίζει τίποτα. Αυτό που θέλω είναι να πεθάνω".

...Η Σφρέσα Χαλίμε. Ήταν νέα, όμορφη, 22 χρόνων. Ήταν σε μια ρυμούλκα που την τραβούσε ένα τρακτέρ και κατευθυνόταν με την οικογένειά της στην Αλβανία. Το

κομβόι με τους εξόριστους σταμάτησε. Ένας σέρβος στρατιώτης της ζήτησε να κατέβει. Αυτή αρνήθηκε να τον ακολουθήσει. Τότε "ο Σέρβος της έριξε μια ριπή στην πλάτη", διηγείται ο Σέρφερ Μπαζάι, ένας από τους πολλούς πρόσφυγες μάρτυρας αυτής της σκηνής. Το δράμα αυτό έγινε στην είσοδο της πόλης Ντζακοβίτσα.

Αυτές οι συγκλονιστικές ανταποκρίσεις που δημοσιεύονται στον πιο έγκυρο διεθνή τύπο φτάνουν σπάνια στα αυτιά του λαού μας.

Έτσι μπορούν οι άνθρωποι του φαιοκόκκινου μετώπου να τον δηλητηριάζουν με φιλοσερβισμό και να τον κάνουν να πηγαίνει στις ναζιστικές τους συγκεντρώσεις, τις συγκεντρώσεις των ανάξιων καλλιτεχνών όπου γιορτάζεται η συ-

μπαράσταση στα κτήνη.

Μπορεί τώρα οι φαιοκόκκινοι στη χώρα μας να χοροπηδάνε πάνω στα πτώματα των Κοσσοβάρων και στα ψυχικά κουρέλια που είναι οι βιασμένες κόρες τους, όμως θα μείνουν πάντα ζωντανοί άνθρωποι για να θυμούνται τις υστερικές διαδηλώσεις τους, τις βάρβαρες τηλεοπτικές τους εκπομπές και τα απατεωνίστικα άρθρα τους. Ο ίδιος ο ελληνικός λαός θα μάθει κάποια στιγμή την αλήθεια και θα τους ρίξει στη μεγαλύτερη περιφρόνηση. Στο μεταξύ βέβαια πολλοί από αυτούς θα έχουν περάσει από το δημοσιογραφικό ψέμα στο πρακτικό έγκλημα, οδηγώντας ή επιχειρώντας να οδηγήσουν τη χώρα μας στη δικτατορία και τον πόλεμο. Γι' αυτούς η τιμωρία θα είναι πιο σκληρή.

Το ψευτοΚΚΕ γίνεται ορθόδοξο

Σε όλες τις αντιδυτικές διαδηλώσεις που διοργανώνει το ψευτο-ΚΚΕ, με ή χωρίς μουσική υπόκρουση, πάντα θα διακρίνει κανείς μια τουλάχιστον σημαία με το βυζαντινό δικέφαλο αετό. Σημαία που χρησιμοποιεί ο εθνοφασιστικός "Στόχος", η ναζιστική "Χρυσή Αυγή", και όλο το παπαδαριό. Όλοι ανεξαιρέτα βρίσκονται στο πλευρό των "ομόδοξων σέρβων αδελφών". Το σύνθημα "Ελλάς, Σερβία, Ορθοδοξία" είναι παρόν σε κάθε μεγάλη "αντιιμπεριαλιστική" φέστα. Αυτό το φαιοκόκκινο μέτωπο που "αυθόρμητα" δημιουργείται στο πεζοδρόμιο στήθηκε από τον σοσιαλφασισμό αθόρυβα.

Τις πρώτες μέρες το ψευτο-ΚΚΕ υιοθέτησε το σύνθημα "Έλληνες γρηγορείτε!". Αργότερα, μπροστά στο Πάσχα ο "αντιιμπεριαλισμός" έπρεπε να φορέσει την ορθόδοξη φορεσιά του. Είναι χαρακτηριστικός ο κυριακάτικος Ριζοσπάστης 10-11 Απριλίου στο πρωτοσέλιδο του. Πάνω δεξιά έχουμε το λογότυπο: "Ας μην ξεχνάμε; Όλα ξεκίνησαν όταν κατέβηκε η κόκκινη σημαία από το Κρεμλίνο".

Κεντρικός τίτλος: "Αντίσταση το αναστάσιμο μήνυμα". Στη μέση της σελίδας μια μεγάλη φωτογραφία από τη διαδήλωση στις 7 του Απριλίου. Τι δείχνει; Διαβάζουμε από το ρεπορτάζ του Ριζοσπάστη στις 8 Απριλίου: "Εκείνο, όμως, που έκλειψε την παράσταση ήταν ο μεγάλος σταυρός που κρατούσε διαδηλωτής σε μπλοκ του ΚΚΕ, όπου επάνω του ήταν σταυρωμένη η ειρήνη. Η ειρήνη, που αντί για καρδιά στα χέρια, είχε μια αμερικανική σημαία στο δεξί και έναν Νατοϊκό πύραυλο στο αριστερό. Η ειρήνη που είχε στα στήθη της έναν από τους γνωστούς στόχους" (ο τίτλος του άρθρου από το οποίο πήραμε αυτό το κομμάτι ήταν: "χιλιάδες πυρσοί έζωσαν την πρεσβεία του σκότους"). Στο κάτω αριστερό μέρος του πρωτοσέλιδου ένα μονόστηλο τονισμένο, με τίτλο: "Πάρε θέση" διαβά-

ζουμε: "Έναν διαφορετικό "επιτάφιο θρήνο" παίρνουν μαζί τους, από προχτές, όσοι φεύγουν από τη Θεσσαλονίκη, για την επαρχία.

Είναι το κείμενο, που ακολουθεί και το δημοσιεύουμε, ώστε να το "λάβουν" ακόμη περισσότεροι:

ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΣ: Τον επιτάφιο θρήνο των λαών των Βαλκανίων, τους χιλιάδες άμαχους νεκρούς

Ότι και σήμερα για τα βάσανα των λαών ευθύνονται οι σύγχρονοι Ρωμαίοι ανθύπατοι, ΝΑΤΟ-ΕΕ

ΘΥΜΗΣΟΥ: Ότι και σήμερα υπάρχουν Πόντιοι Πιλάτοι, που, ενώ συμμετέχουν στο μακελειό που γίνεται, "νίπτουν τας χείρας τους"

Ότι, όπως και τότε οδήγησαν στο Γολγοθά και τη Σταύρωση, έτσι και σήμερα οδηγούν όλους τους λαούς στο σύγχρονο Γολγοθά των βομβαρδισμών

Σήμερα το δίλημμα είναι: Με τους ισχυρούς στην Υποταγή ή με τους καταφρονεμένους στην Αντίσταση;

ΠΑΡΕ ΘΕΣΗ: Η Ανάσταση των λαών, το σταμάτημα του πολέμου, θα έρθει μέσα από τον Αγώνα και τη Θυσία όλων των ταπεινών και των καταφρονεμένων. Αξίζει όλοι μας να παλέψουμε για την "επί Γής ειρήνη".

Για μια βδομάδα μετά το Πάσχα κομμάτια απ' αυτό το κείμενο θα είναι τα λογότυπα του Ριζοσπάστη σε κάθε πρωτοσέλιδο. Ακολουθώντας το δρόμο που χάραξε ο εθνικοκομμουνιστής Ζιουγκάνοφ ο σοσιαλφασισμός όλο και περισσότερο θα αποκαλύπτει την αντιδραστική του φύση. Η "αγία ορθόδοξη Ρωσία" επιβάλλει την ένωση με τον ορθόδοξοφασισμό. Την εκμετάλλευση δηλ. της ορθόδοξης πίστης και των θρησκευτικών προκαταλήψεων του λαού για γεωπολιτικούς σκοπούς. Απέναντι σ' αυτό το μεσαίωνα οι κομμουνιστές έχουν καθήκον να διαφωτίσουν το λαό με την αλήθεια των γεγονότων σπάζοντας όλα τα δεσμά των προλήψεων που δένουν τους ανθρώπους στη γη.

Οι κνίτες του "Θεμιστοκλής" ΣΠΕΡΜΑΤΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΤΙΚΟΥ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑΤΟΣ

Όταν ένα ολόκληρο πολιτικό καθεστώς στοιχίζεται πίσω από έναν εθνοεκκαθαριστή, είναι επόμενο στην επόμενη στροφή να κατασκευάζει τους νέους "απριλιανούς επαναστάτες", τους "ήρωες στρατιωτικούς" που αντιτίθενται στις αποφάσεις της πολιτικής ηγεσίας για τη δήθεν υποστήριξη της επέμβασης του ΝΑΤΟ στη Σερβία.

Για πρώτη φορά μετά το πραξικόπημα του 1967, σημειώθηκε στην πολιτική ζωή της χώρας μία οργανωμένη αντίδραση της πιο μαύρης μερίδας του στρατού, ενάντια στην ένταξη της χώρας μας στο δυτικό στρατόπεδο και υπέρ του σφαγέα Μιλόσεβιτς. Η αντίδραση αυτή είχε την πολιτική της βάση στη σοσιαλ-πατριωτική πολιτική του ψευτοΚΚΕ. Στις 14 Απρίλη 1999, σε πρωτοσέλιδο του ο Ριζοσπάστης δημοσίευσε επιστολή του ναύτη Νίκου Γαρδίκη, ο οποίος υπηρετεί στο αντιτορπιλικό "Θεμιστοκλής", απευθυνόμενη στον υπουργό Άμυνας και στα πολιτικά κόμματα. Με αυτή την επιστολή, ο Ν. Γαρδίκης δηλώνει ότι αρνείται να ακολουθήσει το πλοίο στην Αδριατική, όπου διατάχθηκε να πάει στα πλαίσια της συμμετοχής της Ελλάδας στη Μόνιμη Ναυτική Δύναμη Μεσογείου του ΝΑΤΟ. Το πλοίο "Θεμιστοκλής" θα αντικαταστήσει το πλοίο "Κίμων", που βρισκόταν στην Αδριατική για τον ίδιο λόγο, εκτελούσε πρόγραμμα περιπολιών και εκπαίδευσης και δε συμμετείχε στις επιχειρήσεις του ΝΑΤΟ, ενώ και γεωγραφικά βρισκόταν αρκετά μακριά από το θέατρο των επιχειρήσεων.

Η αντίδραση του Ν. Γαρδίκη, δεν είχε να κάνει με την εμπλοκή του συγκεκριμένου πλοίου στον πόλεμο, ήταν μία δήλωση ενάντια στο ΝΑΤΟ, με βάση τα συμφέροντα της "πατρίδας", μία πολιτική διακήρυξη από την πλευρά του στρατού ενάντια στο στρατηγικό προσανατολισμό της χώρας. Γράφει ο Ν. Γαρδίκης στην επιστολή του για τη διαταγή που έλαβε από τους ανωτέρους του, όπως και οι υπόλοιποι ναύτες που υπηρετούσαν στο ίδιο πλοίο, να πάει στην Αδριατική: "Μια τέτοια

διαταγή φεύγει από τα όρια της στρατιωτικής υπηρεσίας και πιστεύω ότι δεν μπορεί να δεσμεύει τον Έλληνα στρατιώτη. Άλλωστε, κανείς δεν με ρώτησε αν θέλω να πάω έξω από τα σύνορα της πατρίδας μου, αν θέλω να εντάσσομαι υπό νατοϊκή διοίκηση και να εκτελώ τις διαταγές της...". Και συνεχίζει ο Ν. Γαρδίκης: "Δεν δέχομαι να μπω υπό δύο σημαίες. Η σημαία του ΝΑΤΟ δεν μου ταιριάζει, όπως δεν ταιριάζει σε κανένα Ελληνόπουλο. Έχω σημαία. Έχω πυξίδα".

Δύο ναύτες του "Θεμιστοκλή" ακολούθησαν το Γαρδίκη σε αυτή τη γραμμή της "αντίστασης" επώνυμα, οι Πατσούλας και Παπαϊωάννου, ενώ άλλοι ναύτες του ίδιου πλοίου έστειλαν ανώνυμη επιστολή του ίδιου περιεχομένου. Λίγες μέρες πριν όμοια επιστολή είχαν συντάξει και οι στρατιώτες που υπηρετούν στο Κέντρο Εκπαίδευσης Βαρέων Όπλων (ΚΕΒΟΠ).

Από τον πολιτικό κόσμο, μόνο ο Τσοχατζόπουλος απάντησε σ' αυτή το κρούσμα απειθαρχίας στις τάξεις του στρατού, αλλά μόνο αμυντικά, διευκρινίζοντας ότι το πλοίο δε θα συμμετέχει στις επιχειρήσεις του ΝΑΤΟ. Ουσιαστικά κάλυψε πλήρως τους τρεις, που τελικά επιβιβάστηκαν στο πλοίο. Όμως ένας τέταρτος δεν ανέβηκε στο πλοίο, και μετά από αυτόν ένας πέμπτος. Ο τέταρτος ήταν ο Ριτσούδης, ο οποίος επικαλέστηκε "θρησκευτικούς λόγους" (δεν μπορεί να στρέφεται εναντίον ομοδόξων), και ο Κουτσογιάννης ο οποίος επικαλέστηκε "ψυχολογικούς" λόγους. Έτσι η ανταρσία ολοκληρώθηκε.

Ο Ρέππας μετά την άρνηση του Ριτσούδη ν' ανέβει στο πλοίο δήλωσε ότι θα δικαστεί για λιποταξία. Αυτή ήταν η θέση της κυβέρνησης. Αλλά η πολιτική στάση της κυβέρνησης απέναντι σ' αυτούς τους βομβαρδισμούς δεν μπορούσε να στηρίξει κατηγορία για λιποταξία. Ο Σημίτης σ' αυτή την υπόθεση έχει υποταχτεί πλήρως στους φιλορώσους Γ. Παπανδρέου και Α. Τσοχατζόπουλο. Έτσι έφυγε η λιποταξία και τελικά ο Ριτσούδης δικαστηκε για άρνηση να εκτελέσει διαταγή και του επιβλή-

θηκε η πιο ήπια ποινή 2,5 χρόνια με τριετή αναστολή. Ο Ριτσούδης αγκαλιάστηκε από την Ορθοδοξία, από Μεταλληνό και Χριστόδουλο. Ο Μεταλληνός, μάλιστα έδωσε συγχαρητήρια στους δύο ναύτες για αυτή τους τη στάση.

Όλα τα πολιτικά κόμματα, σύσσωμο το σοσιαλ-φασιστικό μέτωπο, αλλά και στη βάση οι γονείς των στρατιωτών, τάχθηκαν με τη γραμμή της αντίστασης του στρατού στην πολιτική ηγεσία. Μόνο ο Μητσοτάκης αναγνώρισε κίνδυνο στην επέμβαση αυτή του στρατού στην πολιτική ζωή.

Επικεφαλής αυτής της κίνησης ήταν το ψευτοΚΚΕ. Ο Ριζοσπάστης έδωσε βήμα, την πρώτη του σελίδα στην επιστολή Γαρδίκη που θα μπορούσε να έχει γραφτεί και από τον Κόρακα ή την Παπαρρήγα.

Το ψευτοΚΚΕ, χρόνια προετοιμάζει το μέτωπο της ενότητας λαού-στρατού-αστυνομίας με τις ευλογίες του ορθόδοξου παπά. Ας θυμηθούμε τις επισκέψεις της Παπαρρήγα, αλλά και του Κωνσταντόπουλου στα στρατόπεδα το Πάσχα, τα γαρούφαλλα των αγροτών στους μπάτσους. Έχει ήδη συγκροτήσει τους "συνδικαλιστικούς" στρατούς του μέσα στους κρατικούς θεσμούς επιβολής. Έχει προπαγανδίσει τη γραμμή των "εθνικών συμφερόντων" ενάντια στη Δύση, την Τουρκία και υπέρ των ορθόδοξων αδελφών και της νεοσαρικής Ρωσίας (μέτωπο με Ζιουγκάνοφ, Ζιρινόφσκι και σία). Έχει καλλιεργήσει το έδαφος του φασισμού. Τώρα, ρίχνει τη μπόμπα του, και εκτελεί το πραξικόπημα του με βάση όχι πολιτικούς στρατούς, αλλά πραγματικό στρατό. Ετοιμάζει το έδαφος για την επέμβαση του "πατριωτικού" στρατού εναντίον των σάπιων πολιτικών για τη "σωτηρία της πατρίδας".

Αυτό το μήνυμα είχε δώσει το στρατιωτικό απόσπασμα του σοσιαλφασιστικού μετώπου, η 17Ν στην προκήρυξη της για τον Οτσαλάν. "Τίποτα δεν μπορεί να γίνει μέσα από τα υπάρχοντα πολιτικά κόμματα", έγραφε η 17Ν. Για να δούμε φως πρέπει να ψά-

ξουμε "ανάμεσα στον Καλεντερίδη και τον πρέσβη Κωστούλα και τον αρχηγό ΓΕΕΘΑ Λυμπέρη (σε η αναφορά αφορά την κρίση των Ιμίων) που αντέδρασαν και οι δύο, με διαφορετικό βέβαια τρόπο, στην εφαρμογή της προδοτικής αμερικάνικης γραμμής. Ανάμεσα στο Ναζάκη και το δήμαρχο Καλύμνου στο ρόλο των... "ενόχων". Ανάμεσα στο Ναζάκη και τον Λυμπέρη στο ρόλο των "τουρκοφάγων", που... προσπαθούν να οδηγήσουν την Ελλάδα σε πόλεμο με την Τουρκία". Ναζάκης και Καλεντερίδης, τα δύο πρόσωπα που έδρασαν σαν πρωτοπαλίκαρο του Οτσαλάν, αν και "παγιδεύτηκαν" σε προδιαγεγραμμένο σχέδιο, οι ίδιοι ενέργησαν πατριωτικά και δεν είχαν καμία σχέση με τους "συνωμότες και προδότες", σύμφωνα με το σκεπτικό της 17Ν. Ο Καλεντερίδης, "πρωταγωνιστής" στην υπόθεση Οτσαλάν, και ο Λυμπέρης "πρωταγωνιστής" στην υπόθεση των Ιμίων, δεν ήταν "τυχαία ή περιθωριακά πρόσωπα. Ήταν απ' τους ικανότερους και πλέον έμπιστους αξιωματικούς του κράτους, αφού τον μεν Λυμπέρη είχε επιλέξει η κυβέρνηση για αρχηγό ΓΕΕΘΑ, στον δε Καλεντερίδη είχε αναθέσει μια από τις σοβαρότερες μυστικές αποστολές. Το γεγονός λοιπόν ότι τα πλέον έμπιστα στελέχη του κρατικού μηχανισμού στις κρίσιμες στιγμές κάνουν ανυπακοή κι αρνούνται να υπακούσουν στις εντολές της πολιτικής ηγεσίας (τα ίδια ισχύουν και για τον πρέσβη Κωστούλα παρότι αυτός δεν βρισκόταν στην κορυφή) αποκαλύπτει ότι το σημερινό ελληνικό κράτος δεν μπορεί να λειτουργήσει στοιχειωδώς στις κρίσιμες περιπτώσεις, ότι έχει καταρρεύσει, ότι έχει επέλθει βαθιά ρήξη ανάμεσα στους αξιωματούχους του. Η ανυπακοή δεν είναι προσωπική αδυναμία των στελεχών, αλλά αντίθετα δείχνει δύναμη αφού η παραβίαση της πειθαρχίας είναι έγκλημα καθοσίωσης για τους επαγγελματίες στρατιωτικούς. Προέρχεται από τη βαθιά πεποίθησή τους ότι η πολιτική ηγεσία και οι συγκεκριμένες εντολές της δεν εξυπηρε-

τούν τα συμφέροντα του ελληνικού Κράτους-Έθνους όπως θάπρεπε, αλλά τα συμφέροντα αυτών που διατάζουν, δηλαδή των Αμερικάνων, και ειδικότερα στις δύο περιπτώσεις Ίμια-Οτσαλάν τα συμφέροντα και των Τούρκων στρατοκρατών".

Το νέο πραξικόπημα θα βασίζεται στην "ανυπακοή" τμημάτων του στρατού. Σ' ένα αστικό δημοκρατικό καθεστώς ο στρατός δεν αναλαμβάνει πολιτικό ρόλο, υπακούει στις εντολές της εκλεγμένης πολιτικής ηγεσίας. Κανένας δε χρειάζεται να "ρωτήσει" τον Γαρδίκη τι θέλει ή τι δεν θέλει, αν θέλει να βγει έξω από τα σύνορα και με ποιον. Η αντίδραση του στρατού μπορεί να είναι δημοκρατική μόνο αν πηγάζει από ένα πλατύ δημοκρατικό κίνημα του λαού. Αυτό δεν υπάρχει σήμερα, ούτε θα υπάρξει. Ο Γαρδίκης έχει από πίσω του το πρακτικό σοσιαλ-πατριωτικό ψευτοΚΚΕ, τους τουρκοφάγους καρβανάδες, τη Χρ. Αυγή, το Χριστόδουλο και το Στόχο, τους τουρκοφάγους και τους υποστηρικτές του "ορθόδοξου" τόξου, που αποτελούν μια φασιστική μειοψηφία μέσα στο λαό.

Τελευταίο κρούσμα αυτού του σοσιαλ-πατριωτισμού είχαμε από την αεροπορία, από το σηνήτη Αργυρίου που με δήλωση του διακηρύττει κι αυτός την αντίθεση του στο ΝΑΤΟ και τη συμπαράσταση του στους Σέρβους.

Ο σοσιαλφασιστικός στρατός απόκτησε φωνή. Πρόκειται για μία εξέλιξη τρομακτική, για το σπέρμα του μελλοντικού φασισμού. Δεν είναι τυχαίο ότι η 21η Απρίλη πέρασε εντελώς αθόρυβα, και δεν υπήρξαν ανακοινώσεις καταδίκης του στρατιωτικού πραξικοπήματος. Ούτε από τον Γαρδίκη, ούτε από κανέναν.

Όλοι οι δημοκράτες πρέπει να αντιδράσουν σε αυτή την εξέλιξη που θα οδηγήσει στο φασισμό και στον πόλεμο.

"Η ΡΩΣΙΑ ΤΡΙΒΕΙ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΗΣ..."

Μέσα στη γενική πολιτική τύφλα που διακρίνει τη Δύση για τον παγκόσμιο ρόλο της σύγχρονης Ρωσίας, εμφανίζονται σποραδικά στον Τύπο της άρθρα που επισημαίνουν αυτό το ρόλο και θέτουν το πρόβλημα στις πραγματικές του διαστάσεις. Μια τέτοια περίπτωση αποτελεί και ένα άρθρο της *Washington Post* που αναδημοσιεύει *Το Βήμα* στις 29 Απρίλη. Αν και μερικές φορές στο άρθρο γίνονται χοντρά πολιτικά λάθη, όπως στο σημείο που υποστηρίζεται ότι η Ρωσία στηρίζει τον Μιλόσεβιτς, ωστόσο η γενική γραμμή του άρθρου κινείται στη σωστή κατεύθυνση, επισημαίνοντας μεταξύ άλλων και τον ύποπτο ρόλο του Κλίντον.

Και τώρα τι γίνεται; Όπως και αν τελειώσει αυτός ο πόλεμος, ένα είναι το βέβαιο: νικητής θα είναι η Ρωσία. Η κυβέρνηση Κλίντον αναζητεί απεγνωσμένα μία έξοδο. Αυτή η έξοδος θα έχει αναγκαστικά τη μορφή διπλωματικής συμφωνίας. Και θα επιτευχθεί με τη μεσολάβηση των Ρώσων.

Η συμφιλιωτική γραμμή του προέδρου Κλίντον προς τη Ρωσία είναι αξιοσημείωτη αν σκεφθεί κανείς πόσο εχθρικοί είναι οι Ρώσοι απέναντι στον Κλίντον. Ο πρωθυπουργός Γεβγκένι Πριμακόφ άλλαξε πορεία στο αεροπλάνο που τον μετέφερε στην Αμερική για να διαμαρτυρηθεί για τους βομβαρδισμούς. Η Ρωσία έπειτα ανέβασε τους τόνους των επικρίσεων και προσέφερε στήριξη στον κ. Μιλόσεβιτς. Έδωσε τους αντιπροσώπους του ΝΑΤΟ από τη Μόσχα. Έστειλε ένα κατασκοπευτικό πλοίο στην Αδριατική για να παρακολουθεί τις κινήσεις του αμερικανικού στόλου. Απειλήσε ότι θα αποστείλει στρατιωτικές προμήθειες στο Βελιγράδι. Μπιοϊκόταρε τη σύνοδο κορυφής για τα 50 χρόνια του ΝΑΤΟ. Απανωτό κόλαφοι από ένα έθνος που ζητιανεύει. Και πώς αντέδρασε η κυβέρνησή μας; Με άκρα λεπτότητα. Μιλάει συνέχεια για τον εποικοδομητικό ρόλο που έπαιξε η Ρωσία στη Βοσνία -και θα μπορούσε να παίξει πάλι στο Κοσσυφοπέδιο. Σταμάτησε να απαιτεί την αποστολή δυνάμεων υπό ΝΑΤΟϊκή ηγεσία στο Κοσσυφοπέδιο, κάτι που ήταν ανάθεμα για τη Ρωσία. "Διεθνής παρουσία" είναι η νέα φράση. Που σημαίνει: με τους Ρώσους, ίσως και υπό τους Ρώσους.

Η Μάντλιν Όλμπραϊτ ταξιδεύει στο Όσλο για να συναντήσει τον υπουργό Εξωτερικού

των Ρωσίας. Προεδρικές ομιλίες δεν ξεχνούν να αναφέρουν πόσο ευπρόσδεκτοι θα είναι οι Ρώσοι σε όλες τις ειρηνευτικές διαπραγματεύσεις. Ο Αλ Γκορ παίρνει στο τηλέφωνο τον Γεβγκένι Πριμακόφ. Ο Κλίντον παίρνει στο τηλέφωνο τον Γέλτσιν. Όλοι καλωσορίζουν την ειρηνευτική αποστολή Τσερνομίρντιν στο Βελιγράδι.

"Επιθυμούμε εποικοδομητική συνεργασία με τη Ρωσία", γράφει το κοινό ανακοινωθέν που εξέδωσε το ΝΑΤΟ με την ευκαιρία της συμπλήρωσης των πρώτων 50 ετών της Συμμαχίας. Σύμφωνα με τον γενικό γραμματέα Χαβιέρ Σολάνα στόχος της αναφοράς ήταν να ενθαρρύνει τη ρωσική μεσολαβητική προσπάθεια. Ο Κλίντον και ο Γέλτσιν ξαναμιλούν. Ένας υψηλόβαθμος αμερικανός αξιωματούχος επισκέπτεται τη Μόσχα για να συζητήσει με τον Τσερνομίρντιν. Δεν χρειάζεται μυστική αποκωδικοποίηση για να διαβάσουμε το μήνυμα: Βγάλτε μας από το αδιέξοδο και θα σας ανταμείψουμε. Οι βασικές γραμμές της συμφωνίας γίνονται κάθε μέρα και πιο ορατές. Κάποιες σερβικές δυνάμεις θα αποσυρθούν από το Κοσσυφοπέδιο, αλλά όχι όλες. (Το ανακοινωθέν του ΝΑΤΟ: "Ο Μιλόσεβιτς πρέπει να αποσύρει από το Κοσσυφοπέδιο τις στρατιωτικές, παραστρατιωτικές δυνάμεις και την Αστυνομία". Η λέξη-κλειδί "όλες" λείπει από το κείμενο). Οι Αλβανοί θα επιστρέψουν σε κάποιο τμήμα του Κοσσυφοπέδιου, ίσως με την προστασία διεθνούς παρουσίας υπό τον ΟΗΕ (όπου η Ρωσία και η Κίνα έχουν βέτο) και με συμμετοχή Ρώσων και άλλων Σλάβων.

Παραδόξως, ενώ εργάζεται προς την κατεύθυνση της συμφωνίας, η κυβέρνηση ασκεί

ταυτόχρονα πιέσεις για τον ναυτικό αποκλεισμό της Γιουγκοσλαβίας. Αυτό σημαίνει επιβίβαση και/ή έναρξη πυρός εναντίον των πλοίων που θα μεταφέρουν πετρέλαιο και πιθανώς πολεμικό υλικό προς τη Γιουγκοσλαβία. Η Ρωσία επαναλαμβάνει ότι θα σπάσει το εμπάργκο. Επομένως, για το Κοσσυφοπέδιο ο Κλίντον δεν είναι πρόθυμος να διακινδυνεύσει τη ζωή κανενός αμερικανού στρατιώτη, αλλά είναι πρόθυμος να ρισκάρει θερμό επεισόδιο με τη Ρωσία στην Αδριατική. Είναι ο προσωπικός του Κόλπος των Χοίρων (η λατρεία προς τον Κένεντι αγγίζει τα όριά της).

Όποιες και αν είναι οι λεπτομέρειες της συμφωνίας, οι νικητές και οι ηττημένοι έχουν προκαθοριστεί: το ΝΑΤΟ θα υποχωρήσει. Οι Αλβανοί του Κοσσυφοπέδιου δεν θα επιστρέψουν καν εκεί όπου ήταν προτού σαλπάρει ο Κλίντον για τη μικρή περιπέτειά του στα Βαλκάνια. Η Σερβία θα διατηρήσει τον έλεγχο σε μέρος ή και σε ολόκληρο το Κοσσυφοπέδιο.

Και οι Ρώσοι; Θα χαιρετίσουμε τη διπλωματική συμβολή τους και θα τιμήσουμε τις υπηρεσίες που προσέφεραν στην υπόθεση της ειρήνης. Θα εισπράξουν μερικά ακόμη δισεκατομμύρια δολάρια οικονομικής βοήθειας, που θα σταθμεύσουν προσωρινά στη Μόσχα προτού καταλήξουν σε ελβετικές τράπεζες. Η φωνή της Ρωσίας στον ΟΗΕ, τόσο σβησμένη από το 1991, θα υψωθεί πάλι δυνατή. Η επιρροή της στα συμβούλια της Ευρώπης και του ΝΑΤΟ θα αυξηθεί (αν υπάρχει ακόμη ΝΑΤΟ).

Σημαντικό: ο Πριμακόφ θα έχει αποδείξει στον κόσμο -και στους φιλοδυτικούς Ρώσους- ότι η αντιαμερικανική εξωτερική πολιτική έφερε πάλι στο προσκήνιο τη Ρωσία, ενώ η φιλοαμερικανική πολιτική που ακολούθησε μετά τον πόλεμο του Κόλπου δεν χάρισε στη Ρωσία παρά ένα εισιτήριο για τη λήθη.

ΕΛΛΑΣ-ΣΕΡΒΙΑ ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

Μετά το βομβαρδισμό της σέρβικης κρατικής τηλεόρασης (23/4/99), η ΕΣΗΕΑ μαζί με την ΠΟΕΣΥ έστειλαν επιστολή στις κυβερνήσεις και τις δημοσιογραφικές ενώσεις της Δύσης, με την οποία κατάγγειλαν το συμβάν. Υποστήριξαν ότι το χτύπημα ήταν δολοφονικό κι είχε σκοπό, όχι μόνο να σκοτώσει, αλλά και να "πλήξει την ελευθεροτυπία και την ομαλή ροή των πληροφοριών από το δοκιμαζόμενο Βελιγράδι".

Ακόμη γράφουν πως το κτίριο της τηλεόρασης δεν αποτελεί στρατηγικό στόχο. Κατόπιν σε συνεργασία με τις υπόλοιπες ελληνικές ενώσεις δημοσιογράφων και εργαζομένων Τύπου, όρισαν την 23η Απριλίου ημέρα πένθους για τα ΜΜΕ.

Το χτύπημα κατάγγειλαν η ΔΟΔ (Διεθνής Ομοσπονδία Δημοσιογράφων) και η Ευρωπαϊκή Ένωση Ραδιοτηλεοπτικών Εκπομπών (EBU). Όμως αυτοί δεν είναι τόσο προκλητικοί ώστε να δηλώνουν δημόσια πως στη Σερβία υπάρχει ελευθεροτυπία. Όλοι αυτοί οι κύριοι που κόπτονται για την ελευθερία του λόγου και του Τύπου, γιατί δεν αναγνωρίζουν και στην αλβανική μειονότητα της Σερβίας το δικαίωμα να έχει και αυτή τον δικό της Τύπο; Γιατί δεν έστειλαν επιστολή στη σέρβικη κυβέρνηση που να καταγγέλλει το βίαιο κλείσιμο των αλβανικών εφημερίδων; Ακόμα και το επιχείρημα ότι δεν αποτελεί η κρατική τηλεόραση στρατηγικό στόχο, καταρρέει όταν η τηλεόραση χρησιμεύει στη σέρβικη φασιστική μηχανή ως μέσο προπαγάνδας. Συνεπώς είναι τμήμα αυτής της φασιστικής μηχανής, είναι εργαλείο που δημιουργεί τις πολιτικές συνθήκες που επιτρέπουν τη συνέχιση της εθνοκάθαρσης, και δεν είναι καθόλου να λυπάται κανείς για την καταστροφή της. Οι βομβαρδισμοί για τη συντριβή μιας εθνο-εκαθαριστικής πολιτικής που σφαγιάζει κι εκτοπίζει Κοσοβάρους, που διαμέλισε τη Βοσνία, θα έχουν αναγκαία την κρατική τηλεόραση στους στρατηγικούς τους στόχους. Άλλο τώρα αν οι συγκεκριμένοι βομβαρδισμοί δεν έχουν τέτοιες φιλοδοξίες, αλλά όπως έχουμε ξαναπεί να δυναμώσουν τη ρώσικη στρατηγική στα Βαλκάνια.

Αντίθετα με την Ελλάδα, όπου θεωρείται ότι τα δικαιώματα των δημοσιογράφων παραβιάζονται από τις ΝΑΤΟϊκές βόμβες, στη Δύση, οι πληροφορίες για παραβίαση των ίδιων δικαιωμάτων από τους Σέρβους πληθαίνουν. Το γερμανικό υπουργείο Εξωτερικών ανακοίνωσε στις 23/4 πως ο γερμανός δημοσιογράφος Πιτ Σνίτσελερ, κρατούμενος της σέρβικης ασφάλειας κατηγορήθηκε για κατασκοπεία. Κανείς δεν μπορεί να επικοινωνήσει μαζί του και η τύχη του αγνοείται. Ενδεικτική της κατάστασης που επικρατεί στη Σερβία, είναι η μαρτυρία της γερμανίδας ανταποκρίτριας του "Ντερ Σπίγκελ" Ρενάτε Φλόταου που ήταν για κάποιο διάστημα συγκρατούμενη με τον Ρουγκόβα. Όταν προσπάθησε να διαφύγει βρέθηκε και πάλι αντιμέτωπη με τις αρχές. Διηγείται: "Τρεις ασφαλίτες ελέγχουν το διαβατήριό μου και με οδηγούν για ανάκριση στην τραπεζαρία του ξενοδοχείου. Είναι μια βίαιη διαδικασία σε τραχείς τόνους: "Ποιες μυστικές υπηρεσίες κρύβονται πίσω από το "Σπίγκελ", "γνωρίζουμε ότι είστε κατάσκοπος", "φερθείτε καλά, αλλιώς να περιμένετε το χειρότερο", "ξέρουμε τα πάντα για εσάς την τελευταία δεκαετία..."

"...Μου αναφέρουν όλες τις επαφές των τελευταίων δέκα χρόνων, χαρακτηρίζοντας τις δραστηριότητες κατασκοπείας". Θεωρούν τις ανταποκρίσεις μου "αστικοθεωρητικές". Η συνομιλία μεταδίδεται προφανώς μέσω μικροφώνου σε άλλο δωμάτιο. Μετά από μία ώρα ένας από τους ανακριτές ζητά συγνώμη για την "κάπως βίαιη συμπεριφορά". Απ' το επόμενο τεύχος του περιοδικού περιμένουν θετικές διατυπώσεις για τους Σέρβους, "μόνο τότε θα συνεχίσω τη δημοσιογραφική εργασία μου στο Κοσσυφοπέδιο".

"...Μου συνιστούν να εξαφανιστώ. Υπάρχουν αμφιβολίες για το καταφύγιό μου των τελευταίων ημερών. Πιθανά προγραμματίζεται η απομάκρυνσή μου. Ο Ράζα από τη σέρβικη αστυνομία πιστεύει ότι καλύτερα να "σώσω το κεφάλι μου, αντί για όχημα, αποσκευές με υπολογιστή, φωτογραφικό εξοπλισμό και μετρητά" (Ελευθεροτυπία, 22/4).

Ευτυχώς που η Ρενάτε ήταν υπήκοος ξένης χώρας και δεν έπαθε χειρότερα!

ΜΙΑ ΑΝΑΤΡΙΧΙΑΣΤΙΚΗ ΔΙΚΗ

Απόφαση υπέρ συκοφαντών και κατά Μακεδόνων

Τη Δευτέρα 26 Απρίλη έγινε στο Πρωτοδικείο της Αθήνας μια ανατριχιαστική δίκη.

Εκδικάστηκε μια μήνυση που έκανε το στέλεχος του Ουράνιου Τόξου και παλιός μαχητής των δικαιωμάτων της μακεδονικής μειονότητας Τάσκο Μπούλεφ (με ελληνικό όνομα Αναστάσιος Μπούλες), κατά του εκδότη του περιοδικού Πενθχάουζ, Λεων. Γιώτα και κατά του συγγραφέα ενός άρθρου που είχε γραφτεί σ' αυτό το περιοδικό τον Σεπτέμβρη του '97, που λέγεται Στριγάς. Ο Στριγάς είναι ένας γνωστός τύπος, που καμιά φορά βγαίνει στα κανάλια και μιλάει για συνωμοσίες των δυτικών, τις οποίες ο ίδιος είναι σε θέση να γνωρίζει λόγω κάποιων επαγγελματικών, όπως λέει, σχέσεων του με το ΝΑΤΟ. Ο Στριγάς έχει γράψει και κάποια ανάλογα περιεχομένου βιβλία. Στο άρθρο εκείνο ο Στριγάς έγραψε ότι ο υποπρόξενος των ΗΠΑ στη Θεσ/νίκη, Σούλερ συναντήθηκε με στελέχη του Ουράνιου Τόξου σε ένα καφενείο στο χωριό Μελίτη και έδωσε ιδιοχειρώς στον Μπούλεφ ένα φάκελο με 100.000 δολάρια σαν αμοιβή του για τη δημιουργία μειονοτικού κινήματος στην περιοχή.

Μάρτυρες κατηγορίας ήταν τα στελέχη του Ουρ. Τόξου, Π. Βοσκόπουλος, Π. Δήμητρης και Τ. Αναστασιάδης. Ο κατηγορούμενος Στριγάς έλειπε και παρών ήταν μόνο ο Γιώτας. Μάρτυρας υπεράσπισης ήταν ένας δημοσιογράφος της Βραδυνής ο Ν. Αναστασίου που κάνει ρεπορτάζ για τα "εθνικά θέματα". Συνήγορος πολιτικής αγωγής ήταν ο Φειδάς, ένα στέλεχος του ΣΥΝ στη Θεσσαλονίκη και συνήγοροι υπεράσπισης ήταν δύο φασιστοειδή που ο ένας λέγεται Δημητρόπουλος.

Θα περίμενε κανείς ότι το δικαστήριο θα ζητούσε αποδείξεις και μαρτυρίες από τους κατηγορούμενους για τον ισχυρισμό τους ότι ο Μπούλεφ πήρε 100.000 δολάρια από τον υποπρόξενο των ΗΠΑ, δηλαδή ήταν έμμισθος πράκτορας αυτής της υπερδύναμης.

Όχι. Το δικαστήριο ζητούσε σε όλη τη διάρκεια της διαδικασίας να μάθει αν συναντήθηκε και γιατί συναντήθηκε το Ουράνιο Τόξο με τον αμερικάνο υποπρόξενο ή με άλλους α-

μερικανικούς παράγοντες. Ο μηνυτής και οι μάρτυρες του Ουρ. Τόξου απαντούσαν ότι το Ουρ. Τόξο έχει συναντηθεί με αμερικάνους επισήμους δύο τρεις φορές. Έχει συναντηθεί με τον Σούλερ στη Θεσ/νίκη και έχει συναντηθεί στην πρεσβεία των ΗΠΑ στην Αθήνα με αντιπροσωπεία του Κογκρέσου και κάθε φορά με πρόσκληση της αμερικάνικης πλευράς, και ανοιχτά ανακοινώνοντας το στους πάντες. Όμως ποτέ το Ουράνιο Τόξο δε συναντήθηκε στη Μελίτη με αμερικανούς επισήμους.

Το δικαστήριο επέμενε: Τι δουλειά έχει το Ουρ. Τόξο να μιλάει με αμερικανούς επισήμους. Όλοι οι μάρτυρες και πιο διεξοδικά ο Π. Βοσκόπουλος απάντησαν με σαφήνεια και πειστικότητα στο δικαστήριο, λέγοντας ότι το Ουρ. Τόξο συναντιέται με κάθε πολιτικό κόμμα, ελληνικό ή ξένο, με κάθε πρεσβεία, με κάθε διεθνή οργανισμό όπως η ΔΑΣΕ και με κάθε μη κυβερνητική οργάνωση οποιασδήποτε εθνικότητας, που ζητάει να έρθει σε επαφή και συζήτηση μαζί του. Αυτό το κάνει σα νόμιμο πολιτικό κόμμα και εκθέτει τις θέσεις του για όλα τα ζητήματα περιλαμβανομένου και του μειονοτικού.

Είναι γνωστό ότι όλα τα κόμματα στην Ελλάδα συναντιούνται με τον πρεσβευτή των ΗΠΑ και με διπλωματικές αντιπροσωπείες από όλο τον κόσμο, αλλά κανείς δεν τους έχει ρωτήσει με ποιο δικαίωμα. Είναι επίσης γνωστό ότι παντού στον κόσμο, ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια στην Ευρώπη, οι εθνικές μειονότητες και οι πολιτικοί, ή άλλοι φορείς που τις εκφράζουν είναι αντικείμενο αδιάλειπτων διαδικασιών, επαφών κάθε είδους σε περιφερειακό ή διεθνές επίπεδο, επισήμων ή ανεπισήμων.

Το δικαστήριο, κυρίως η εισαγγελέας, δεν άφηνε όμως ήσυχους τους μάρτυρες κατηγορίας και ζητούσε να μάθει τι έλεγε ο Σούλερ και οι αμερικάνοι επίσημοι στο Ουρ. Τόξο, ιδιαίτερα να μάθει αν οι αμερικάνοι ζητούσαν από το Ουρ. Τόξο να υπερασπισθεί τη μειονότητα. Ο Βοσκόπουλος τους απάντησε ότι το Ουρ. Τόξο έχει σαν αρχή του να μην δέχεται καμιά ανάμειξη και καμιά υπόδειξη, τόσο στα εσωτερικά

του, όσο και στην πολιτική του στο μειονοτικό. Και επειδή μέσα σε όλα γινόντουσαν και ερωτήσεις για τη σχέση Σκοπίων, μακεδονικής μειονότητας, σαν καταπέλτης έπεσε η πάγια θέση του Ουρ. Τόξου ότι ποτέ δεν θα δεχόταν μια ανάμειξη του μακεδονικού κράτους στα ζητήματα των Μακεδόνων της Ελλάδας. Η "ανάκριση" των μακεδόνων μαρτύρων κατηγορίας από το δικαστήριο κράτησε κοντά 2 ώρες. Μετά ήρθε η ώρα της κατάθεσης του μοναδικού μάρτυρα υπεράσπισης και ύστερα του κατηγορούμενου εκδότη του Πενθχάουζ.

Εκεί φάνηκε ποια ήταν η υπερασπιστική γραμμή. Αυτοί οι δύο λοιπόν έλεγαν ότι το άρθρο δεν μιλάει για τον μηνυτή Τάσκο Μπούλεφ, αλλά για έναν άλλο Μπούλεφ, τον Ζοράν Μπούλεφ που είναι σκοπιανός υπήκοος και κρατικός πράκτορας, ο οποίος καθοδηγεί το Ουρ. Τόξο, παρευρίσκεται στις συναντήσεις του Ουράνιου Τόξου με τους Αμερικάνους και παίρνει τα λεφτά. Αυτόν τον ισχυρισμό δεν τον είχαν προβάλλει οι κατηγορούμενοι στην προανάκριση, αλλά τον ξεφούρνισαν για πρώτη φορά μέσα στη δίκη και αφού μάλιστα είχε τελειώσει η εξέταση των μαρτύρων κατηγορίας. Αυτός ο ανύπαρκτος Ζοράν Μπούλεφ προβλήθηκε σαν πρόσωπο που την ύπαρξή του μπορούσε να αποδείξει μόνο ο απών από τη δίκη, Στριγάς. Το δικαστήριο δεν ζήτησε κανένα έγγραφο ή οποιοδήποτε άλλο από τους κατηγορούμενους στοιχείο, που να αποδεικνύει ότι υπάρχει ένα πρόσωπο που να λέγεται Ζοράν Μπούλεφ, που να είναι "σκοπιανός", που να καθοδηγεί ανοιχτά το Ουρ. Τόξο και που να παίρνει λεφτά από τον υποπρόξενο Σούλερ στη Μελίτη.

Μόνο μια φορά ρώτησε το δικαστήριο την πλευρά των κατηγορουμένων, από πού ξέρουν ότι υπάρχει ένας τέτοιος Μπούλεφ, που έκανε όλα τα παραπάνω και αυτοί είπαν ότι αυτό το ξέρει ο Στριγάς που ξέρει τα πάντα αφού σαν άνθρωπος του ΝΑΤΟ έχει απ' ευθείας πληροφορίες από τη ΣΙΑ.

Η υπόθεση θα ήταν καθαρά γελοία, αν σε όλη τη διάρκεια της δίκης οι συνήγοροι δεν φωνασκούσαν και δεν έκαναν

γκριμάτσες ενάντια στους μάρτυρες του Ουρ. Τόξου, και αν δεν διέκοπταν τη διαδικασία διαρκώς, επεμβαίνοντας όποτε ήθελαν μπροστά σε μια πρόεδρο που απλά ήθελε να τελειώσουν όλα αυτά, και έκανε δειλές απόπειρες να αποκαταστήσει την τάξη.

Κάποια στιγμή ήρθε η ώρα της αγόρευσης της εισαγγελέως. Αυτή είπε με δυο λόγια τα εξής καταπληκτικά: "Οι Αμερικανοί διπλωμάτες, αποδείχτηκε ότι επεμβαίνουν μέσω του Ουρ. Τόξου στο μειονοτικό. Το Ουρ. Τόξο δεν κατάφερε να αποδείξει ότι το ίδιο, ή κάποιος Ζοράν Μπούλεφ για λογαριασμό του δεν πήρε λεφτά από τον αμερικάνο πρόξενο. Άρα οι κατηγορούμενοι πρέπει να αθωωθούν".

Μετά τον εισαγγελέα ο δικηγόρος του Ουρ. Τόξου, στην σχεδόν μοναδική του παρέμβαση, μίλησε και είπε ότι το δικαστήριο δεν πρέπει να αποφασίσει στη βάση πολιτικών σκοπιμοτήτων, αλλά στη βάση των δικονομικών αρχών. Σε αυτή τη βάση η γραμμή των κατηγορουμένων είναι τελείως ανυπόστατη.

Και τη διαδικασία έκλεισε το δίδυμο των "μαύρων" δικηγόρων υπεράσπισης που είπαν ότι αν οι κατηγορούμενοι καταδικαστούν τότε οι "σκοπιανοί" θα ξεθαρρέψουν, θα θριαμβολογήσουν και θα δημιουργηθούν σοβαρά προβλήματα στη χώρα μας με τις "αυτονομιστικές τους" δραστηριότητες.

Το δικαστήριο αποσύρθηκε και σε λίγο εμφανίστηκε για να αποφανθεί:

"Το άρθρο του Πενθχάουζ μιλούσε για έναν άλλον Μπούλεφ. Οι κατηγορούμενοι είναι αθώοι".

Ο κατηγορούμενος μεσαίωνας, που ως τότε ήταν ανήσυχος, έτρεξε χαρούμενος στην έξοδο να αναγγείλει το νέο στα αφεντικά του. Οι πορνογράφοι συκοφάντες νίκησαν. Αλλά τα πράγματα ήταν προαποφασισμένα. Το μεγάλο έκτρωμα ήταν λιγότερο αυτή η πρωτοφανής απόφαση, όσο η επιθετικότητα του δικαστηρίου και η κατάφωρη ψυχολογική βία που άσκησε στους μακεδόνες μάρτυρες. Σε αυτή την αίθουσα αποδείχτηκε περίτρανα αυτό που το δικαστήριο ειρωνευόταν σε όλη τη δίκη, ότι δηλαδή υπήρχε κάποια μειονότητα, η μακεδονική, που καταπιεζόταν κατάφωρα σ' αυτή τη χώρα. Ο ένας από τους μάρτυρες κατηγορίας, ο Πέτρος Δήμητρης, αμέσως μετά τη δίκη είπε το καλύτερο: "Ευτυχώς αθωωθήκαμε!".

Πραγματικά αυτοί εκεί μέσα, αν μπορούσαν θα έκλειναν τους μηνυτές στη φυλακή.

Αυτή η σκανδαλώδης απόφαση είναι μνημείο δικονομικής παρανομίας και βίας και πρέπει να γίνει γνωστή σε όλο τον κόσμο. Πρέπει να γίνει γνωστό ότι μπορεί σήμερα οι Μακεδόνες και οι Τούρκοι να μην μπαίνουν φυλακή για τις ιδέες τους, αλλά οποιοσδήποτε μπορεί να τους συκοφαντεί και να τους ξεφτιλίζει ατιμώρητα.

Το Ουρ. Τόξο άσκησε έφεση στην απόφαση. Αυτό το ανοσιούργημα πρέπει να ανατραπεί.

ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ-
ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ ΤΗ
"ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ"
ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ
ΟΑΚΚΕ

